Nr. 49. 'Poniedziałek, 2 Marca 1885. Rok 75.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu ątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, ą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— amacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył wyższem postanowieniem z dnia 25 lu- b. r. naczelnikowi biura w *Comité ...eant* rumuńskich linij lwowsko-czernio- ...cko-jaskiego towarzystwa kolejowego w ...areszcie, inspektorowi Emilowi barono- Rohn von Rohnau, nadać najmiło- ...iej krzyż kawalerski orderu Franciszka ...efa.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył wyższem postanowieniem z dnia 21 lu- b. r. radcy wyższego sądu krajowego ...arze, Adolfowi Franz, z powodu prze- ...sienia go w stały stan spoczynku, w u- ...niu jego długoletniej znakomitej dzia- ...łości służbowej, nadać najmiłościwiej ty- i charakter radcy dworu z uwolnieniem taksy.

Minister skarbu zamianował zarządcę ...inarnego, Aleksandra Machowicza, ...rszym zarządcą salin w administracyi sa- ...arnej w Galicyi i Bukowinie.

C. k. rząd krajowy szląski odezwą z 3 lutego b. r. l. 1189 zawiadamia, że powodu panowania zarazy pyskowej i ra- ...owej w Bukowinie i w Galicyi i wcelu ...wstrzymania jej zawleczenia do Szląska, ...rządził w myśl §. 10 ogólnej ustawy o ...orobach stadnych z r. 1880 i odnośnie uwiadomienia c. k. rządu szląskiego z d. października 1882, ogłoszonego tut. o- ...nikiem z d. 20 października 1882 l. 63225, następuje:

1) transporta świń, przeznaczone do ...dowania i wyładowania w stacyach kole- ...wych w Bielsku i Opawie, które w prze- ...sane paszporta bydlęce mają być zaopa- ...zone, będą poddane oględzinom wetery- ...rskim przez ustanowionych w tych sta- ...ach oglądaczy i tylko zdrowe i niepodej- ...ane zwierzęta dopuszczone zostaną do dal- ...ego obrotu.

2) Taksa za oględziny świń w pomie- ...onych stacyach kolejowych ustanowioną ...stała: za stado do 50 sztuk 1 złr., za każdą dalszą sztukę ponad 50 sztuk ½ ct. w. a. i takowa ma być przez strony do kasy kolejowej wpłacaną.

Również c. k. Namiestnictwo morawskie, odezwą z d. 4 lutego b. r. l 3300, zawiadamia, że z uwagi, iż w ostatnich czasach zaraza pyskowa i racicowa zawleczoną została do Morawy przez bydło z Węgier i przez świnie z Galicyi, wydało zarządzenie obostrzające transporta tych zwierząt; które, o ile takowe dotyczą Galicyi, są następujące:

1) Trzoda chlewna, jakiegokolwiek pochodzenia, przeznaczona do transportu, ma być na czas trwania zarazy pyskowej i racicowej opatrzona w paszporta bydlęce i może być wprowadzana do Morawy z krajów, w których pomieniona zaraza panuje, tylko kolejami żelaznemi.

2) Trzoda chlewna obcego pochodzenia, transportowana kolejami żelaznemi, przy wyładowaniu poddaną zostanie oględzinom weterynarskim, tak pod względem jej stanu zdrowia jak i niepodejrzanego pochodzenia, a wynik uwidocznionym zostanie w paszporcie.

Taksa za oględziny, którą uiścić należy w kasie kolejowej, ustanowioną została na 3 centy od sztuki.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16 lutego 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 marca.

Opozycya konserwatywna Anglii z wielką wrzawą przygotowywała się w obu Izbach do uderzenia na ministerstwo Gladstona, a pomimo to, jak już zawiadomiły telegramy, odniosła tylko częściowy sukces. Izba lordów uchwaliła wprawdzie naganę i to znaczną większością głosów, ale gwałtowne wystąpienie przy tej sposobności lorda Salisbury'ego nie wywołało bynajmniej dobrego wrażenia. Nawet organa jego stronnictwa widziały się zniewolone skonstatować, że zbyteczne uniesienie lorda w Izbie, nieprzywykłej do dyskusyi burzliwej, znalazło się w jaskrawej sprzeczności z tradycyjnym charakterem Izby wyższej. Tymczasem w Izbie gmin, gdzie uderzenie natarczywsze byłoby rzeczą bardziej zrozumiałą, reprezentant stronnictwa konserwatywnego okazał się za słabym do podjęcia walki z tak doświadczonym szermierzem parlamentarnym, jakim jest niewątpliwie Gladstone. Wniosek Northcota, o udzielenie rządowi nagany, był nader słabo uzasadniony, a wszystkie zarzuty, jakie zawierał co do polityki w Egipcie i Sudanie, przyznał sam Gladstone, przedstawiając jednak przytoczone fakta, jako nieuniknione następstwo nie polityki, lecz rozwoju wypadków na widowni boju. Większość, przy pomocy której uzyskał Gladstone w Izbie gmin odrzucenie wotum nagany, wynosi tylko czternaście głosów, ale i tak mała liczba ma znaczenie wobec faktu opuszczenia szeregów ministeryalnych przez tak wpływowych członków liberalnych, jak Goeschen i Forster.

Pomimo pogłosek o ewentualnej zmianie w gabinecie, faktem jest, że znaczna liczba przeciwników Gladstona nie bardzo chętnie zgodziłaby się na bezzwłoczne przesilenie ministeryalne. Sfery umiarkowane podnoszą przedewszystkiem, że skoro główny zarzut, jaki czyniono Gladstonowi, był skierowany przeciw niestanowczości i brakowi akcyi na zewnątrz, to obecnie, gdy od kilku tygodni przedsięwzięto rzeczywiście gorączkowe przygotowania zbrojne, zarzut ów stracił właściwy i byłby bezpodstawny. Zapatrywanie to kół umiarkowanych znajduje tem silniejszy odgłos w opinii publicznej, że wszyscy członkowie gabinetu występują z dziwną otuchą i pewnością siebie, a opozycya z coraz większem rozdrażnieniem. Na rozdrażnienie to wpływa też niemało zawód ze strony stronnictwa, na które liczono już na pewno. Konserwatyści i umiarkowani wigowie mieli po surowej krytyce polityki Gladstona zazwyczaj obszerny, w szczegółach zastosowany do sytuacyi program polityczny. Tymczasem jak wiemy z przebiegu rozpraw w obu Izbach, stało się przeciwnie. Opozycya nie podniosła nic dodatniego, a krytyka nie zdobyła się nawet na nowe argumenta, lecz powtórzyła aż do zbytku znane ubolewania, które przestały już sprawiać wrażenie, a obecnie tem mniej mogły oddziałać na opinię publiczną wobec oświadczeń członków gabinetu w Izbie lordów, tak co do Sudanu i konieczności zapewnienia mu silnego rządu, jak i w sprawie egipskiej. Deklaracye te nie odznaczają się wprawdzie jasnością; jest to ciąg dalszy zagadkowej polityki Gladstona, która jednak właśnie tajemniczością swoją obudza nadzieje i zyskuje sobie zwolenników przynajmniej chwilowych. Przesilenie gabinetowe znajduje się przeto w tej chwili w zawieszeniu i zależne jest znowu nie od spraw zasadniczych, ale od ugrupowania się stronnictw.

Lwów, 2 marca

Podajemy tutaj zestawiony do drugiej połowy lutego b. r. wykaz bezzwrotnych zapomóg, udzielonych z funduszów państwowych ludności powiatów dotkniętych zeszłoroczną powodzią. Otrzymały według tego wykazu w złr. w. a. powiaty: Bochnia 5700, Brzesko 25.000, Brzozów 3060, Chrzanów 2600, Dąbrowa 20.000, Dobromil 5000, Jarosław 12.500. Jasło 5000, Kraków 28 000, Łańcut 8000, Mielec 31.600, Mościska 2500, Nadwórna 1000, Nisko 9000, Nowy Sącz 1000, Pilzno 2000, Przemyśl 4200, Rohatyn 3500, Ropczyce 1770, Rudki 1000, Rzeszów 5000, Sanok 5000, Stanisławów 9000, Staremiasto 500, Stryj 5000, Tarnobrzeg 35.134, Tarnów 7600, Wadowice 6000, Wieliczka 10.600, Żydaczów 3500, Żywiec 2100,

LISTY WIEDEŃSKIE

I.

...spomnienia karnawałowe.—*G'Schnassabend*— ...ongo w gmachu Towarzystwa artystów. — Przy- ...us noszenia masek — Wiedeń był miastem ...atrów.—Przyczyny upadku scen wiedeńskich. — ...ublikacya ministerstwa oświaty: „Podróż po ...ykii i Karyi". — Druga podróż br. Hübnera na około świata

„*Das bedrängte Wien*", uciśniony Wiedeń dość wesoło przepędził karnawał, mimo ...iągłych, może trochę przesadnych narzekań ...a biedę. Mnóstwo świetnych balów publi- ...znych, redut, balów kostiumowych, nie mo- ...gło się pomieścić w krótkim karnawale, to ...eż i obecnie w poście nie ma prawie dnia, w którymby echa straussowskiej kapeli do późnej nocy nie obijało się o mury sal Towarzystwa muzycznego, lub ogrodniczego. We wstępną środę bal fiakierski, który się przeniósł w tym roku z za rogatek, do miasta, następnie „maskowy wieczór" przyjaciół muzyki, to znowu reduta na jakieś stowarzyszenie dobroczynne i tak idzie za porządkiem. Najwięcej wrzawy jednak narobił tak zwany „G'Schnassabend", karnawałowe *Potpourri* pustoty i dowcipu, którego urządzeniem zajęli się artyści-malarze. Ponieważ *Congo* w modzie, więc aranżerowie przybrali wszystkie sale „Künstlerhausu" w dekoracye, przypominające „ciemną część świata" i zaludnili je grupami mieszkańców Ringu, poprzebieranymi za afrykańskich autochtonów, marynarzy, za angielskie „czerwone-surduty" itd. Ponieważ jednak nie szło o to ściśle: kędy droga prowadzi do Congo, więc w podróży po salach można było spotkać grupy kobiet z nad Nilu, wybornym wiedeńskim mówiące akcentem, i jasnowłose turystki angielskie, wynajmujące papierowe osły, aby zwiedzać piramidy! Jedna z głównych sal przedstawiała pobrzeże rzeki Congo, majestatycznie płynącej po malowanem płótnie. W rzece kąpią się aligatory w zgodzie z murzynami, małpy kołyszą się na drzewach, zwieszających ku wodzie gałęzie, a za modremi pagórkami wschodzi księżyc ze znaną twarzą Bismarcka z trzema historycznemi promieniami, na lśniącej łysinie. W koło nas drzewa prawdziwie afrykańskie, bo zamiast owoców, obciążone pieczonemi bułkami, żyrafa, misternie złożona ze starych koców, wodne ptaki z szyjami z pończoch, które wyrzuciła jakaś elegantka. Nie ma niepotrzebnej części ubrania, którąby do oryginalnej dekoracyi bardzo zręcznie nie była zastosowana. Do niemałych ciekawości należał gabinet historyi naturalnej, złożony z samych afrykańskich okazów! A więc jakiś straszny potwór zakonserwowany w spirytusie, a przy bliższem rozpoznaniu się z nim, zrobiony ze starych rękawiczek, źwierz przedpotopowy olbrzymich rozmiarów, zbudowany z desek i obręczy, amfibia ze strączków papryki, białe korale z makaranu i różne tym podobne pomysły karnawałowej imaginacyi. Najbardziej zachęcały do afrykańskiej kolonizacyi improwizowane egipcyanki, które się nie bardzo ściśle liczyły z modami Faraonów, wychodząc oczywiście z tego widzenia rzeczy, że i nad Nilem mody się zmieniają. Istną illuzyę Afryki sprawiało jednakże tropikalne gorąco, panujące w salach, które przechodziło wszelkie granice możliwości. Tysiące osób chciało się znaleść w szczupłych salach Towarzystwa sztuk pięknych, komitet więc rozdawał tyle biletów, ile było stóp kwadratowych przestrzeni, nie pamiętając o tem, że w krajach chmielu i piwa bywają ludzie, którzy i na metrze kwadratowym wygodnie pomieścić się nie mogą.

W całym wiedeńskim karnawale uderzała pewna — jeżeli się tak wyrazić wolno — tendencya do zabaw barwnych, kostiumowych. Wiedeńczycy chcą godnie dziedziczyć tradycye Makarta. Nawet zarząd opery uznał za potrzebne zastosować swe bale maskowe do tego powszechnego smaku i wydał rozporządzenie, że tylko maskowanym kobietom wolno wchodzić na reduty, odbywające się w operze. Ostatniemi laty straciły bale opery swój charakter: Wiedenki zaczęły być wygodnemi, szły niemaskowane, aby się przypatrzyć dekoracyi wspaniałej sali, aby pochodzić w tłumie mężczyzn we frakach i pójść spać — bez intrygi.

Wskutek tego jednak coraz mniej bywało osób na balach opery, takowe zaczęły wychodzić z mody i publiczność starała się je innemi zastąpić festynami. Zarząd więc wziął się na sposób, zaprowadził przymus noszenia masek, a energiczny środek przyczynił się natychmiast do ożywienia balów, które w ubiegłym karnawale dużo na swej świetności zyskały.

Więcej jednak zajmującą, jak załatwiona już kwestya maskarad, staje się kwestya teatrów, o których nie można w Wiedniu inaczej powiedzieć, jak, że upadają. Powszechną też zwraca uwagę broszura p. t.: *Wien war eine Theaterstadt*, wydana przez jednego z członków niewiadomego nazwiska towarzystwa niezawisłych artystów i literatów, którzy wzięli sobie za zadanie, poruszać w popularnych broszurach będące na czasie kwestye z dziedziny sztuki i literatury. Najważniejszą dotąd z tych broszur jest właśnie pisemko o teatrach, którego autor konstatując upadek scen wiedeńskich, stara się zbadać tegoż powody. Bezmyślna konkurencya brak wszelkiego planu u teatralnych dyrekcyj — powiada autor — doprowadziły do tego, że na miejsce Ring- i Stadtteatru, żadna nowa nie powstała scena, że ludowy teatr Fürsta w upadku, że nie ma ani jednego prywatnego przedsiębiorstwa scenicznego w Wiedniu, któreby się w ostatnich latach potrafiło dłużej jak dwa lata utrzymać, nie ogłosiwszy konkursu, i że tysiące publiczności o średnich dochodach, tysiące urzędników, wojskowych, kupców, rzemieślników, wykreśliło teatr ze swych przyjemności. Dyrektorowie tracą ogromne sumy na teatralnych przedsiębiorstwach, pomimo że teatry zawsze przepełnione i coraz to droższe, mnóstwo publiczności wzdycha do teatrów, ale do teatrów tańszych, a nie znajduje się przedsiębiorca, którvby tę ochotę umiał wyzyskać! — Jakimże się to wszystko dzieje sposobem? —

Operetki i lekkie francuskie komedye, stały się wszystkiego złego początkiem, gdy bowiem jeden dyrektor na nich zaczął robić majątek, rzucał się na nie zaraz i drugi, a niebawem spiewano arye Offenbacha, a później Suppego, na Wiedeniu, w teatrze Karola, w Ringteatrze, a nawet i na Josefstadzie, a Dumasowskie komedye grano w tych wszystkich teatrach, a nadto i na scenie Stadtteatru. Żaden dyrektor nie miał

Ogólna suma wydanych zapomóg wynosi 262.364. Z pozostałej do dyspozycyi reszty funduszu zapomogowego wysyła Namiestnictwo w miarę, jak się przednowek uczuwać daje, dalsze zapomogi. Niebawem zapewne zacznie się także zasilanie ludności z funduszu zapomogowego, który Sejm na ten cel przeznaczył. Oczekiwać można także rychłego wniesienia do Rady państwa wniosku rządowego względem przyznania dalszych funduszów zapomogowych w myśl żądania, wyrażonego w uchwale sejmowej. W ten sposób ludność powiatów powodzią dotkniętych zostanie zabezpieczoną od głodu do nowych zbiorów, które sprowadzą już normalne warunki egzystencyi. Nie wzięliśmy tutaj w rachubę bezprocentowych pożyczek na zasiewy, które dostają się ludności dotkniętej powodzią na zasiewy tak ze skarbu państwowego jak i krajowego.

Sprawy krajowe.

(*Galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie*).

I.

(*L*) Prezes rady nadzorczej, p. O. Pietruski, zagaił w sobotę o godzinie 12 w południe XXII ogólne Zgromadzenie delegatów i przedstawił licznie zebranym pp. delegatom, jako komisarza rządowego, JW. radcę Namiestnictwa, p. Decykiewicza, poczem zgromadzenie przystąpiło do wyboru przewodniczącego i jego zastępcy na czas trwania obrad. Przewodniczącym został wybrany 55 głosami na 58 głosujących, p. Z. Dembowski, a jego zastępcą 53 głosami na 58 głosujących, p. Gorayski. Przewodniczący poświęcił kilka słów pamięci zmarłemu ś. p. Justynowi hr. Koziebrodzkiemu, a pp. delegaci przez powstanie z miejsc oddali hołd jego zasługom, poczem odczytał p. Dembowski telegram z Wiednia, w którym p. Dawid Abrahamowicz usprawiedliwił swoją nieobecność.

Protokół zeszłorocznego walnego zgromadzenia delegatów przyjęto do zatwierdzającej wiadomości, przyczem hr. Krukowiecki prosił o zaznaczenie, że w r. z. nie przemawiał, ani też nie głosował za wnioskiem tyczącym się sprzedaży gmachu Tow. kredyt. ziemskiego.

Z kolei p. O. Pietruski wniósł imieniem rady nadzorczej zatwierdzenie wyboru delegatów pp. Henryka Turnaua, z okręgu wyborczego wielickiego; Józefa Michałowskiego, z okręgu ropczyckiego i zastępcy delegata p. Hipolita Bochdana, z okręgu przemyślańskiego. Zgromadzenie zatwierdziło te wybory prawie jednogłośnie.

JE. hr. Wł. Russocki przedłożył sprawozdanie dyrekcyi z czynności w r. z, które to sprawozdanie podaliśmy w streszczeniu, w zeszłym tygodniu. Ustęp sprawozdania, odnoszący się do sekwestracyj majątków, zniewolił p. dr. Przyłęckiego, delegata z jasielskiego, do poczynienia pewnych uwag. P. Przyłęcki zastanawiał się mianowicie nad kwestyą, czy nie byłoby rzeczą wskazaną uchwalić pewną stałą normę i oznaczyć dokładnie maksymalną ilość rat, z któremi może właściciel majątku zalegać bez narażania się na sekwestracyę. Zdarzają się bowiem wypadki, że dyrekcya wprowadza sekwestra w niektórych razach już wówczas, gdy właściciel zalega z dwiema ratami, a w innych wypadkach nie zastosowuje tego środka przymusowego nawet wówczas, gdy właściciel zalega z pięcioma ratami. Tym sposobem wszyscy dłużnicy Towarzystwa byliby równo traktowani i nie wyradzałoby się przypuszczenie, że dyrekcya otacza pewnych dłużników względami, a wobec innych dłużników postępuje sobie bezwzględnie. Dalej wyraził szanowny delegat życzenie, ażeby dyrekcya uwzględniała więcej niż dotychczas wnioski i opinię wydziałów okręgowych co do dłużników zalegających z ratami.

J. E. hr. Russocki, w dłuższem przemówieniu, wykazał, powołując się na postanowienia statutów, że dyrekcya ściśle przestrzega ustaw, a temsamem broni skutecznie interesów Towarzystwa. Najprzykrzejszą dla dyrekcyi czynnością jest bez wątpienia wdrażanie wszystkich środków przymusowych przeciw opieszałym dłużnikom. Ale niestety, dyrekcya od tej nieprzyjemności uchylić się nie może, obowiązkiem jej bowiem czuwać nietylko nad interesami dłużników, ale także nad interesami tych, którzy kapitały swoje lokowali w listach zastawnych Towarzystwa. Dawniej, gdy co pół roku trzeba było za kupony i wylosowane listy zapłacić milion i parę set tysięcy zł., dyrekcya mogła nieco folgować dłużnikom, zalegającym z ratami, ale dzisiaj, gdy co pół roku musi być w kasach co najmniej półtrzecia miliona złr., dyrekcya dla dłużników opieszałych pobłażliwą być nie może. To też względy na właścicieli listów zastawnych, wyrobienie tym listom jak najlepszej opinii na targach pieniężnych, utrzymanie ich kursów w należytej wysokości, zniewalały i zniewalają zawsze dyrekcyę do obmyślenia skutecznych środków przeciw opieszałym dłużnikom. To też do rozlicznych kroków przymusowych sądowych, do egzekucyj politycznych przybył w r. z. nowy środek, t. j. wprowadzanie sekwestra do majątku dłużnika opieszałego Środek ten okazał się wielce skutecznym i uchyla niebezpieczeństwo strat, na jakie Towarzystwo — jak pouczają doświadczenia — było narażone, wdrażając sądowe kroki przymusowe. Ale o jednostajnem postępowaniu wobec wszystkich dłużników, jak tego domaga się dr. Przyłęcki, nie może być mowy. Są bowiem wypadki, w których Towarzystwu nie zagraża zgoła żadne niebezpieczeństwo, gdy dłużnik zalega nawet z 5 ratami. a przeciwnie, są wypadki, w których Towarzystwo może być narażone na stratę, gdyby nie zastosowało najenergiczniejszych środków już przy drugiej niezapłaconej racie. Dyrekcya musi więc badać każdy poszczególny wypadek i zgodnie z istotnym stanem rzeczy, zastosowywać swoje postępowanie; nie pomija ona także uwag ze strony wydziałów okręgowych; przeciwnie, uwzględnia ich opinie i właśnie na postawie opinii wydziałów wdrożyła w kilku wypadkach kroki przymusowe przeciw dłużnikom, zalegającym tylko z dwiema ratami.

Hr. Męciński zauważył, że także komisya rewizyjna zastanawiała się nad tą sprawą, ale przyszła do przekonania, że ogólnej normy dla wszystkich dłużników stwarzać niepodobna, i że w tym kierunku należy dyrekcyi pozostawić swobodę działania. We wszystkich instytucyach finansowych obowiązuje analogiczna zasada i wszakże nie jest tajemnicą, że banki prolongują chętnie weksle dłużnikom wypłacalnym a ściągają energicznie swoje pretensye od dłużników, których kredyt jest zachwiany Z resztą życzeniu, wypowiedzianemu przez p. Przyłęckiego, czynią zadość statuta.

W tym samym sensie przemówił także p. B. Augustynowicz, a hr. Krukowiecki wyraził życzenie, ażeby dyrekcya, w wypadkach godnych uwzględnienia, mniej była surową wobec dłużników, którzy z zaległych rat zapłacili pewną część.

Po tych uwagach i wyjaśnieniach przyjęło zgromadzenie sprawozdanie dyrekcyi do wiadomości.

Następnie hr. Stanisław Badeni odczytał bardzo obszerne sprawozdanie komisyi rewizyjnej, wybranej w r. z. dla zbadania czynności i sprawdzenia zamknięć rachunkowych za czas od 1go stycznia po koniec grudnia 1884. Z tego sprawozdania wyjmujemy tylko najważniejsze szczegóły: Komisya ukonstytuowała się 21 lutego rb. P. Vivien złożył mandat delegata a tem samem przestał być członkiem komisyi rewizyjnej. P. D. Abrahamowicz usprawiedliwił swą nieobecność obowiązkami poselskiemi w Radzie pań. Komisya przeprowadziła szkontro kasy, depozytów i listów zastawnych w konfekcyi, sprawdzała szczegółowo wszelkie pozycye rachunku strat i zysków i bilansu, przejrzała rachunki i księgi w kasie i buchalteryi, badała pożyczki w r. z. udzielone, tudzież sprawy obecnie przedmiot egzekucyi stanowiące a znalazłszy pod względem finansowym największy porządek, czyni między innemi następujące uwagi:

Kurs listów zastawnych utrzymał się w latach 1883 i 1884 w granicach między $97\frac{1}{2}$ a $100\frac{1}{2}$ złr., co świadczy korzystnie o zaufaniu, jakiem się listy Towarzystwa na targach pieniężnych cieszą. Badając podstawy, na których udzielone zostały pożyczki w r 1884, przekonała się komisya, iż dyrekcya postępowała w myśl regulaminu obowiązującego a zarazem z należytą oględnością. W latach dawniejszych podnosiły się głosy, że dyrekcya, przyjmując przy wymiarze pożyczki zbyt niską wartość dóbr, zmuszała tem samem właścicieli hipotek do korzystania z kredytu hipotecznego wyżej oprocentowanego; obecnie jednak stwierdza komisya, iż dyrekcya przy wymiarze pożyczki przyjmuje pełną wartość hipoteki, o ile ona według regulaminu podstawę dla pożyczki Towarzystwa stanowić może, tak, iż przyjęcie wartości wyższej nie odpowiadałoby, zdaniem komisyi, ani interesowi Towarzystwa, ani interesowi właścicieli hipotek. Nadto daje komisya wyraz przekonaniu, iż wobec przesilenia, jakie obecnie, nietylko w kraju naszym, ale i w całej Europie rolnictwo przechodzi, należy przy przyjmowaniu wartości majątków postępować z jaknajwiększą przezornością i oględnością. Stan rat zaległych wynosił z końcem 1884 r. 1,054.612 zł. czyli o 101.860 zł. więcej, niż z końcem r. 1883. Zwyżka ta byłaby już sama przez się usprawiedliwiona wyższym stanem pożyczek, nadto jednak zauważać należy, iż 21 lutego b. r. zaległe raty wynosiły już tylko 761.938 zł, czyli o 26.000 więcej, niż w r. z. o tym samym czasie.

Zaległości dawniejsze niż 2 raty obciążają hipoteki 58 powiatów a w 16 powiatach nie ma żadnej zaległości z 3 ratami. W 18 powiatach jest tylko 1 hipoteka, na której zalega więcej niż 2 rat. W 21 wypadkach jest obecnie egzekucya sądowa w toku W reszcie wypadków okazała się dostateczną egzekucya polityczna. W r z. nie nabyło Towarzystwo żadnego majątku na własność w drodze egzekucyi; dobra Zarzyszcze sprzedała dyrekcya w r. z. bez strat. Z powyższego przedstawienia okazuje się, iż stan zaległości, pomimo zwiększonego stanu pożyczek i niepomyślnego roku gospodarczego, nie jest wyższy jak w r. z. a nawet o tyle korzystniejszy, że zaległości z lat dawniejszych znacznie się zmniejszyły. Komisya z uznaniem wspomina o tym rezultacie usiłowań dyrekcyi, dla której będzie to oraz wskazówką, iż jej starania o ściąganie zaległości odpowiadają intencyom i życzeniom delegatów i są warunkiem prawidłowego rozwoju Towarzystwa. Omówiwszy następnie wszystkie prawie pozycye rozchodów i przychodów, czyni komisya następującą uwagę.

Przy pozycyi: „Dla funduszu możliwych strat“ 15.000 zł.: Uchwałami w roku zeszłym powziętemi, przeznaczyło Zgromadzenie z zysków r. 1883 wstawić do rachunku strat, jako dalszą dotacyę istniejącego już funduszu strat: 15.000 zł.; do funduszu rezerwowego przeznaczono kwotę 22 476 zł. 41., a nakoniec polecono Dyrekcyi, by corocznie do funduszu możliwych strat, w rachunku strat, pewną kwotę przeznaczała. Pan komisarz rządowy powyższe uchwały zawiesił, a gdy w. Namiestnictwo zawiadomiło Dyrekcyę, iż nie przychyliło się do zdania p. komisarza rządowego, Dyrekcya powyższe uchwały o tyle tylko wykonała, iż z zysków r. 1884 do funduszu możliwych strat kwotę 15.000 zł. przeznaczyła. Zdaniem komisyi zawieszenie uchwały Zgromadzenia powinno było mieć tylko ten skutek, iż kwota 15.000 zł. powinna była być dopisaną prowizorycznie w bilansie do pozycyi: „Różne inne zaliczki“, a następnie stosownie do uchwały wys. Namiestnictwa a względnie Ministerstwa, bądź to do funduszu rezerwowego, bądź też do funduszu możliwych strat przeniesioną Komisya poprzestaje jednak na skonstatowaniu, że uchwała zeszłorocznego Zgromadzenia wykonaną nie została, a to z powodu, że gdy fundusz możliwych strat wynosi już obecnie 35.000 zł., a wątpliwa pretensya do masy Kirchmajera, na pokrycie której fundusz rzeczony w pierwszej linii służyć ma, wynosi 52.000 zł., przeto cel, przeszłoroczną uchwałą zamierzony, osiągnięty być może także w ten sposób, jeżeli Dyrekcya z zysków do funduszu możliwych strat taką kwotę przeznaczy, aby fundusz ten na pokrycie straty w masie Kirchmajera spodziewanej, wystarczył. Wywód komisyi rewizyjnej kończy się wnioskami, najpierw co do bilansu. W dyskusyi, odnoszącej się do formalnej strony zestawienia bilansu, brali udział pp. hr. Krukowiecki, hrabia Męciński, St. hr. Badeni, Żurowski, JE. Wł. hr. Russocki. Dalsze wnioski komisyi są następujące: Za administracyę majątkiem Towarzystwa w czasie od 1 stycznia do końca grudnia 1884 udziela się Dyrekcyi absolutoryum. Za prawidłową administracyę funduszu rezerwowego i zarządzanie sprawami Towarzystwa wyraża Zgromadzenie Dyrekcyi uznanie. Na wsparcie i datki dla urzędników i służby towarzystwa przeznacza się Dyrekcyi fundusz dyspozycyjny na rok 1885 w kwocie 3000 zł. Do funduszu rezerwowego przeznacza się kwotę 36.704 zł. 92 ct Zatwierdza się wniosek Dyrekcyi co do przeznaczenia kwoty 15.000 zł. z dochodów r. 1884 do funduszu „możliwych strat“ i poleca się Dyrekcyi, by z zysków r. 1885 do „funduszu możliwych strat“ w rachunku strat również kwotę 15.000 zł. przeznaczyła.

Zgromadzenie przyjęło wszystkie wnioski bez zmiany, poczem przewodniczący przerwał posiedzenie o godzinie 3 z południa.

Dzisiaj zrana odbyło się drugie posiedzenie.

Rada państwa.

(*CI. posiedzenie Izby wyższej*).

⁂ Wiedeń, 27 lutego. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes hr Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 35.

Po odczytaniu nuncyów z Izby poselskiej o ostatnich uchwałach jej, które przekazano zaraz właściwym komisyom, prezes oznajmia, że ukonstytuowała się komisya kongrualna, wybierając sobie przewodniczącym księcia kardynała Schwarzenberga.

Przystąpiwszy do porządku dziennego, bez dyskusyi zatwierdzono umowę międzynarodową o ochronie telegrafów podmorskich; bez dyskusyi także przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o pomnożeniu miedzianej monety zdawkowej, w brzmieniu zgodnem z uchwałą Izby poselskiej.

Następuje powtórne drugie czytanie uchwalonego przez Izbę poselską projektu ustawy o wynagradzaniu osób niewinnie zasądzonych. Izba wyższa raz już zajmowała się tym projektem w drugiem czytaniu, ale odesłała go wówczas do komisyi z poleceniem, aby go przeobraziła. Komisya prawnicza wnosi dziś projekt po raz drugi w formie rzeczywiście przeobrażonej, ale nie z innym skutkiem, jak po raz pierwszy.

W dyskusyi ogólnej bowiem zabiera głos hr. Coudenhove i wnosi odesłać projekt na nowo do komisyi dla ponownego naradzenia się nad nim i jak najwcześniejszego zdania sprawy. Mowca motywuje wniosek tem, że komisya nie miała sposobności naradzić się nad wątpliwościami, które wypowiedziano w pełnej Izbie w maju roku zeszłego,

Wniosek hr. Coudenhovego przyjęto bez dalszej dyskusyi.

Następuje drugie czytanie uchwalonej przez Izbę poselską na wniosek byłego posła Raczyńskiego ustawy o hipotecznem zapisaniu prawa zastawu na miejscu już zapisanego takiegoż prawa. Wniosek p. Raczyńskiego miał na celu ułatwienie konwersyi długów hipotecznych, wysoko oprocentowanych na niżej oprocentowane, a to w ten sposób, że nowa pożyczka wstępowałaby na hipotece wprost w miejsce spłaconej dawnej pożyczki, byle tylko nie stanowiła większego obciążenia gruntu. Komisya prawnicza Izby wyższej uznaje konwersyę wysoko oprocentowanych kapitałów za sprawę wielkiego znaczenia ekonomicznego mimo to nie zaleca ustawy uchwalonej przez Izbę poselską ku przyjęciu, a to z względu na prawa tych wierzycieli hipotecznych, których wierzytelności następują po długu mającym uledz konwersyi; bo prawa ich są właśnie w czasie teraźniejszym kwestyą badań umiejętnych. Komisya wnosi: „Nad uchwaloną przez Izbę poselską ustawą przechodzi się do porządku dziennego; zarazem atoli wzywa się rząd, aby w celu usunięcia przeszkód w konwertowaniu wysoko oprocentowanych kapitałów hipotecznych jak najwcześniej wniósł projekt ustawy, któraby czyniła zadość potrzebom ekonomicznym, a ile możności zostawała w zgodzie z obowiązującem materyalnem i formalnem prawem hipotecznem.“

W dyskusyi zabierał głos książę Lobkowicz, ks. Salm, hr. Leon Thun a w końcu minister sprawiedliwości bar. Pražak, przemówił następnie: Obowiązkiem moim jest wytłómaczyć, dla czego rząd dotychczas nie wnosił takiej ustawy i jak się rząd zapatruje na ustawę uchwaloną przez Izbę poselską. Gdy w r. 1870 Izba wyższa obradowała nad ustawą o księgach gruntowych, odrzucono paragraf 16, który mniej więcej to samo postanawiał, co wniosek p. Raczyńskiego. Rząd ówczesny w tymże §. 16 zmierzał także do ułatwienia konwersyi. Rząd teraźniejszy od r. 1879 także uczuwał potrzebę ułatwienia takiego, jakoż wniósł projekt, który w r 1881 wszedł w życie, a który ułatwia konwersyę przynajmniej przez zwolnienie od należytości skarbowych; wobec owego odrzucenia §. 16

---

szczegółowego programu, każdy chciał przedstawiać wszystko, „co ciągnie“. Ztąd na Wiedeniu i na Leopoldstadzie grano: operetki, possy, wodewille, niemieckie, francuskie salonowe komedye, modne dramaty, przedstawiano feerye, a czasem nawet urządzano reprezentacye linoskoczków. Oczywiście, że tak rozległy repertoar wymagał mnóstwa aktorów, spiewaków, którzy kazali sobie dobrze płacić, a rzadko tylko mogli występować. Szalony etat gaż pożerał wszystko: zakładowy kapitał dyrektorów, podwyższone ceny miejsc, i dochody z nowowymyślonych poobiednich przedstawień. Dyrektorzy bywali w takich opałach, że mimo zapełnionego teatru, pan Girardi nie chciał wyjść na deski, dopóki mu kasyer nie wypłacił przypadającego za wieczór honorarym - bankructwo następowało po bankructwie. Do pogorszenia stosunków przyczynił się niemało spalony w zeszłym roku „Teatr miejski“, który znów wziął sobie za zadanie, rywalizować z poważną sceną Burgu, dawał szekspirowskie tragedye, klasyczne sztuki niemieckie, odciągał jej aktorów, słowem wszędzie starał się szkodzić pierwszej w Niemczech scenie. Zaniepokojony Burg, musiał się także rzucić na sztuki, „które pociągają“, pomnożył więc swój repertoarz francuskiemi komedyami, wątpliwej nieraz wartości, posyłał agentów do Paryża, aby wykupywali teatralne nowości, „w sekrecie przed dyrekcyą Stadtteatru“ — i oczywiście musiał pomnożyć personal.

(Dokończenie nastąpi).

Sw.

w r. 1870 rząd nie śmiał posunąć się dalej. Krótko po wejściu tej ustawy z r. 1881 w życie p. Raczyński postawił swój wniosek. Rząd znalazł się w pewnym ambarasie; ostatecznie jednak nie mógł oprzeć się życzeniu wynurzonemu z grona posłów. Izba poselska uchwaliła wniosek p. Raczyńskiego już po jego wystąpieniu z Izby. W komisyi Izby wyższej jednak te same wątpliwości, które zachodziły co do §. 16 projektu rządowego o księgach gruntowych, sprowadziły też uchwałę o odrzuceniu ustawy w myśl wniosku p. Raczyńskiego. Ustawa ta jest wprawdzie nieco inna, niż ją projektował p. Raczyński; komisya Izby poselskiej chciała właśnie uniknąć owych wątpliwości i dla tego powiązała ją z ustawą z r. 1881; przez to atoli stworzyła inną trudność, t. j. tę, że ustawa z r. 1881 straci swą prawomocność już z końcem roku bieżącego, a nawiązana do niej ustawa niniejsza ma obowiązywać nadal. Mimo to rząd nie mógł jej się sprzeciwić. Wszakże i sama komisya prawnicza Izby wyższej uznaje konieczność ustawodawczego ułatwienia konwersyi. Zapewniam przeto, że, skoro uznali to także wszyscy mowcy, rząd nie na tej sesyi już, ale na przyszłej sesyi, uczyni zadość temu tak powszechnie wynurzanemu życzeniu.

Sprawozdawca komisyi p. Habietinek broni wniosku jej, szczególniej ze względu na to, że wierzyciele idący po skonwertowanej pozycyi hipotecznej, niełatwo zgodziliby się na zajęcie opróżnionego w ten sposób miejsca nową pozycyą.

W głosowaniu przyjęto wniosek komisyi, starania p. Raczyńskiego przeto chwilowo spełzły na niczem; a dopiero w przyszłości, wedle przyrzeczenia rządowego, mają owoc wydać.

Następnie bez dyskusyi uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu projekt rządowy o przebudowaniu gmachu, dawniej fabryki broni w Wiedniu, dla celów uniwersyteckich, projekt rządowy o zbudowaniu gmachu dla jednego z gimnazyów czeskich w Pradze i projekt rządowy o przedłużeniu terminów płatności pożyczek i zaliczek danych ze skarbu niektórym okolicom i gminom czeskim w latach 1871, 1872 i 1873 z okoliczności powodzi i pożarów— wszystko zgodnie z uchwałami Izby poselskiej.

Poczem załatwiono jeszcze kilka petycyj, mniejszej wagi.

Koniec posiedzenia o godz. 2 m. 20. Następne nie naznaczone.

(CCCCC posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń,** 27 lutego. (Koresp. *Gaz. Lwowskiej.*) Prezes Smoka zagaja posiedzenie o godzinie 11 min. 25.

Od rządu wniesiono: projekt o zmienieniu artykułu VIII ustawy finansowej na rok 1885, w tym duchu, że niedobór budżetowy w ilości 15,070.662 złr., nie ma być przedmiotem osobnej ustawy, jak zgodnie z pierwotnym projektem rządowym wnosi komisya budżetowa, lecz zaraz w samymże artykule VIII ma się postanowić, że na pokrycie niedoboru, wolno rządowi wydać za ośm milionów renty papierowej, a resztę wziąć z zasobów kasowych; zarazem wnosi rząd, aby niezużyty w r. 1883, a więc przepadły już kredyt 18.440 złr. na przełożenie drogi Żółkiewskiej pod Grzędą, pomieszczono w budżecie tegorocznym; tudzież projekt ustawy o sprzedaży kilku koszar w Pradze; wzięte ztąd 463.554 złr. mają być oddane ministerstwu wojny na nowe pomieszczenie dla wojsk, zajmujących te koszary.

Mnóstwo jest petycyj o przyjęcie kolei Północnej na własność skarbu; kilka o zniżenie cen soli; z Galicyi *Narodna rada* w Turce petycyonuje, aby tamtejszej reprezentacyi powiatowej, wybranej w latach 1877, 1880 i 1884, nie dopuszczono do sprawowania urzędu (petycyę tę wnosi pos. Kowalski); z Galicyi także niektóre reprezentacye powiatowe petycyonują o podwyższenie ceł na zboże rossyjskie i rumuńskie; gremium kupców wiedeńskich petycyonuje o zaprowadzenie nowej procedury cywilnej.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Projekty rządowe, wniesione na posiedzeniu ostatniem, przekazano właściwym komisyom, załatwiając je w ten sposób w pierwszem czytaniu.

Następuje drugie czytanie projektu rządowego o zapomogach ze skarbu na rzecz dotkniętej w roku zeszłym powodziami ludności w Dolnej Austryi (23.000 złr. niezwrotnych), Morawy (10.000 złr. niezwrotnych) Szląska (3000 złr. niezwr.). Komisya budżetowa wnosi przyjąć projekt rządowy.

W dyskusyi ogólnej p. Furnkranz użala się, że rząd tak mało przeznacza dla Dolnej Austryi, gdy tymczasem świeżo wniósł projekty ustaw o udziale skarbu w kosztach budowli czterech dróg żelaznych, z których dwie w Galicyi i na Bukowinie, a dawniej wniósł projekt o podarowaniu Galicyi długu 75-milion. niedawno zaś projekt o subwencyonowaniu regulacyi rzek galicyjskich przez lat piętnaście kwotą doroczną 1,000.000 zł. Wobec takich wniosków na korzyść Galicyi Dolna Austrya ma najzupełniejsze prawo żądać pomocy skarbowej w przybliżonej mierze. Mowca przedstawia, jak wielkie szkody zrządziła powódź w Dolnej Austryi w roku zeszłym, i przypomina, że w roku 1880 państwo nie przeznaczyło dla kraju tego ani centa. Zastrzega sobie wnieść poprawkę w dyskusyi szczegółowej. W tymże samym duchu przemawia poseł Neumayr co do Salcburgii i p. Pfeiffer o Krainie. — Po przemówieniu komisarza rządowego, szefa sekcyi w ministerstwie spraw wewnętrznych, p. Kubina, który odpierał zarzuty poprzednich mowców i posła Lienbachera, który usiłował udowodnić, że szkody w Salcburskiem były bardzo znaczne, i że rząd powinien nawet bez prośby z kraju pospieszyć z pomocą, przystąpiono do dyskusyi szczegółowej, w ktorej poseł Fürnkranz po szorstkim wywodzie przeciw komisarzowi rządowemu, wniósł, aby kwotę 23.000 zł. dla Dolnej Austryi podwyższono do 60 000 zł.

Minister skarbu dr. Dunajewski: Nie będę mówił o datach przytoczonych przez posła Fürnkranza, które sprostował już reprezentant ministerstwa spraw wewnętrznych. Ze poseł ten zarzuca urzędowemu oświadczeniu nieprawdziwość, na to niema innego sposobu, jak obstawać przy temże oświadczeniu. To tylko nadmienię, że pomoc skarbowa stosuje się nie do obszaru i liczby ludności tego lub owego kraju, lecz do rzeczywistej potrzeby. Co się tyczy wniosku o podwyższenie kwoty dla Dolnej Austryi z 23.000 zł. do 73.000 zł. — jeśli dobrze słyszałem — proszę nie przyjąć tego wniosku. Projekt rządowy opiera się przecież na dochodzeniu potrzeby, gdy tymczasem nagłe podwyższenie o 50.000 zł. nie miałoby przecież żadnej zgoła podstawy racyonalnej. Wszakże na wypadek większej potrzeby bywa w gospodarstwie państwa przekroczenie przyzwolonego kredytu; proszę więc rządowi pozostawić odpowiedzialność, a nie uchwalać tak znacznej podwyżki bez należytego umotywowania.

W głosowaniu odrzucono wniosek Fürnkranza, przyjęto ustawę w drugiem i trzeciem czytaniu w brzmieniu projektu rządowego.

Następują rozprawy budżetowe.

Do głosu w dyskusyi ogólnej zapisali się: przeciw budżetowi pp. Carneri, Scharschmid, Schönerer, Mag, Edw. Süss, Plener, Heilsberg, Fürnkranz, Meissler, Herbst, Wildauer, Streeruwitz, Löblich, Hackelberg, Kraus, Wiesenburg, Steudel i Fryd. Süss; za budżetem pp. Zeithammer, Kathrein, Raicz, Tonkli, Euz. Czerkawski, Jahn, Tonner, Fanderlik, Wojnowicz i Waszaty.

Pierwszy zabiera głos pos. Carneri, a przedstawiając na wstępie dotychczasową działalność gabinetu i powołując się w wywodach swoich na sposób przeprowadzania wyborów do berneńskiej Izby handlowej, uderza wśród ciągłych objawów zadowolenia lewicy na namiestnika na Morawie i na rząd, który unieważnił wprawdzie owe wybory, jeden fakt, ale nie zaniechał metody. Rząd, zdaniem mowcy, usiłuje zniszczyć wszelkie zasady liberalizmu. Podkopuje on autonomię gmin i nie wzdryga się nawet dla drobnych powodów wstrząsać podwalinami nowożytnej idei państwowej. Nawet uroczystej enuncyacyi rządu nie można brać na seryo. 3 grudnia 1881 oświadczył hr. Taaffe, iż w krótkim czasie akcye *Länderbanku* będą zupełnie wpłacone. Nie stało się to jednak dotychczas. W jak rażący sposób narusza rząd konstytucyę, to wykazał już dr. Herbst podczas dyskusyi nad kredytem dla praskiego gimnazyum. Także i wielbione zniżenie deficytu, jest tylko cieniem. Lewica tedy głosować będzie przeciw budżetowi, gdyż rząd narusza konstutucyę, spacza naturalną podwalinę państwa i rozporządza bankiem, który mu otwiera nie dający się skontrolować fundusz dyspozycyjny, w celu prowadzenia walki przeciw liberalizmowi. Rząd sądzi, że separatystycznemi przysmaczkami pozyska narodowe stronnictwa dla austryackiej idei państwa. Doświadczenie atoli nauczyło, że w ten sposób pobudza tylko apetyt, a widzimy przy głosowaniach, że większość ma za sobą ministeryum, ale ministeryum nie ma większości. Słusznie tedy podniósł, trzymający się na uboczu od stronnictw politycznych baron Kremer w swojem dziele, że w najkrótszym czasie z Austryi będzie to, co dopiero po wielu latach przez współdziałanie całej europejskiej dyplomacyi, stało się z Turcyi. W końcu mowca przypuszczając, że albo sam do nowej Izby nie będzie należał, albo nie zastanie hr. Taaffego u steru, żegna go i z uciśnionem sercem winszuje mu pomnika, który mu kiedyś historya Austryi wystawi. (*Przeciągłe oklaski z lewicy*).

Pos. Zeithammer: Od kilku lat przywykliśmy słyszeć pos. Carnerego jako pierwszego mowcę w rozprawach budżetowych. Usłyszeliśmy go i dziś pierwszego, a mówił w zwykły sobie sposób, potykając się z każdym z ministrów. Nie jestem ich rzecznikiem, sami się bronią; prostuję tylko niektóre szczegóły, rozmijające się z prawdą. Wybory do berneńskiej Izby handlowej minister handlu unieważnił; czegoż więcej chcecie? (*Bardzo słusznie! z prawicy*). Twierdząc atoli, że działano w nich podstępnie, że wyborcy nie wiedzieli, iż każda kategorya z swego grona tylko wybierać może, dopuszczacie się wręcz nieprawdy (*tak jest! z prawicy; głośne protesty z lewicy*) albowiem po rozporządzeniu ministra handlu było to każdemu wiadomo (*nigdy! z lewicy*), a rozporządzenie to wyszło do wyborców na kilka tygodni przed wyborami (*Głośno przeczą z lewicy*). Jest to fakt, stwierdzony już przez pos. Fanderlika. Przytaczał również p. Carneri sprawę wyborów do pilznieńskiej Izby handlowej; tu czeska większość wybranych, którą pos. Carneri tak bardzo się gorszy, tłómaczy się poprostu tem, że jest tam taka większość czeskich wyborców, iż nawet przy dawnej ordynacyi wyborczej, która przecież nie sprzyjała Czechom, byliby przeprowadzali swoich kandydatów, gdyby ordynacya ta ściśle była zastosowywana (*Tak jest! z prawicy*). Mógłbym dużo jeszcze sprostować, ale szkoda czasu. Jak pos Carneri żegnał hr. Taaffego, tak i ja żegnam już pos. Carnerego (*Brawo! z prawicy*). Przechodząc do budżetu, nie waham się wynurzyć ubolewania z dwojakiego względu. Raz, że i ten znów budżet nie mógł dostać się na czas z komisyi do pełnej Izby, czyli że następstwo sesyj Sejmów, Rady państwa i delegacyj, nie jest jeszcze tak uregulowane, żeby budżet w właściwym czasie uchwalić można; a potem ztąd, że i ten znów budżet kończy się niedoborem 15 milionów, a skutkiem tego trudno pomyśleć o złagodzeniu niejednego podatku, lub o zniesieniu loteryi, którą Izba z takim wstrętem przyzwala; skutkiem czego też daleko nam jesące do ukoronowania gmachu finansowego, do przywrócenia waluty. Ale to jest pocieszającą stroną budżetu niniejszego, że niedobór administracyjny wynosi już tylko 1,800.000 zł.

Mniemam, że pod koniec sesyi sześcioletniej wypada nam spojrzeć wstecz i rozpatrzyć się w rezultatach tego sześciolecia. Przedewszytkiem co do sytuacyi finansowej, wolno mi i dziś jeszcze jak to uż powiedziałem w r. 1880, twierdzić, że budżet wciąż jeszcza nosi znamię dawnych rządów lewicy: *ipse fecit*. Cała struktura budżetu jest ta sama jak za panowania lewicy; w tem, z czego budżet wyrasta jako wynikłość finansowa, nic się nie zmieniło, szczególniej nie zmieniła się organizacya administracyi politycznej. Czuję, że mieści się w tem zarzut dla prawicy, dla nas samych, i wyznaję, że nie udało się nam dopiąć tego, co wypowiedziano w mowie tronowej r. 1879; ale jest w tem i obrona zarazem przeciw zarzutom lewicy, jakoby rząd czynił nam ustępstwa takie, że cały organizm państwa z gruntu się zmienił. Wyznaję: słowa nie stały się faktem; ale przyczyną tego są ustawiczne walki stronnictw, mnóstwo materyału ustawodawczego, które nie pozwala zająć się czem innem, a nakoniec także mniemanie rządu że nie trzeba schodzić z torów ubitych przez rządy poprzednie, gdy tymczasem wielki byłby już czas zdecentralizować administracyę polityczną tak, aby i skarb uczuł ulgę. Wydatki na administracyę powiększyły się od r. 1880 o blisko 9 milionów i dług publiczny także znacznie urósł, bo o 158 milionów od roku 1879 do r. 1883. Mimo to pocieszające jest obniżenie się niedoboru administracyjnego. Już w r. 1882 właściwie nie ma żadnego niedoboru administracyjnego, r. 1883 także nie, a co do 1884 jestem przekonany, że zamknięcie rachunków również wykaże, iż nie ma niedoboru administracyjnego. Panowie z lewicy z ręką na sercu powinniby przyznać, że i oni nie doszliby do lepszego rezultatu, zwłaszcza przy wielkich wydatkach na rozwój ekonomiczny i duchowy. Uderzający przykład mieliśmy dzisiaj: jest projekt o pomocy skarbowej dla kilku krajów, a natychmiast powstaje tyle a tyle mowców z żądaniem pomocy dla swego także kraju; co więcej, dla kraju już uwzględnionego żądają podwyżki. Tak też w ogólnej dyskusyi budżetowej opozycya żąda obniżenia wydatków, a w szczegółowej każdy żąda podwyższenia ich na rzecz swego kraju. Nie można zaś czynić nam zarzutu z tych wydatków inwestycyjnych, bo lewica zgodnie z nami za niemi głosowała. Bilans finansowy wypada więc dla naszego stronnictwa w tym duchu, że nie dopięliśmy celu w całości, ale przynajmniej zbliżamy się do niego coraz więcej, tak, że nastanie niezbyt długo chwila przywrócenia waluty i stworzenia podstawy silnej dla całego gospodarstwa państwowego.

Co się tyczy sytuacyi politycznej, nie przeczę bynajmniej, że nie jest różowa. Mnóstwo mamy nierozwiązanych kwestyj, rozgoryczenia między stronnictwami i przeciwieństw różnych. Ale kiedyż to polityczna sytuacya Austryi była różowa? Jednak tę mamy pociechę, że w innych państwach wcale nie lepiej; a gdy zważymy, że sam skład Austryi sprawia, iż tu wszystko trudniej się ukształca i trudniejsze jest do rozwiązania i do załagodzenia, niż w innych państwach, to pojmiemy, iż trudno nam jednym skokiem stanąć u pożądanej mety. Jedno z przyciskiem muszę podnieść. Od r. 1861 do r. 1879 żadnemu rządowi nie powiodło się zgromadzić pełngo parlamentu; to zaś powiodło się w r. 1879. Jest to sukces rządu teraźniejszego, ale i dowód mądrości stronnictw. (*Brawo! z prawicy.*) Wstąpiliśmy do tej Izby z zastrzeżeniem naszych przekonań prawnopolitycznych; trzymamy się ich dziś jeszcze i nadal trzymać się będziemy; ale przyznacie nam, żeśmy dotrzymali przyrzeczenia, iż lojalnie wstępujemy na grunt faktycznego stanu rzeczy (*Brawo! z prawicy.*) Mowca dowodzi dalej, że nie spełniły się przepowiednie lewicy z r. 1879, iż większość nie ostoi się jako stronnictwo, i wylicza sukcesy większości. Nigdy stosunki z zagranicą nie były tak dobre, jak w tem sześcioleciu (*brawo! z prawicy*), a z patryotyczną radością powiedzieć można, że Austrya dziś potężniejsza na zewnątrz, niż kiedykolwiek w ostatnich dwu dziesiątkach lat. (*Tak jest! z prawicy*) Nasze stanowisko względem Węgier także korzystniejsze, niż bywało dawniej. A nakoniec armia jest silniejsza dzięki temu, żeśmy nie odmawiali, jej tego, czego potęga monarchii wymaga. Jakie zaś było w tym względzie zachowanie lewicy, o tem wolę nie mówić. Większość pozostała przez sześć lat większością i jednem stronnictwem. Możemy różnić się w zapatrywanich na sprawy ekonomiczne i niektóre inne, ale w zasadniczych ujrzycie nas w przyszłości także jednymi. Popieraliśmy rząd teraźniejszy lojalnie, bo uznawaliśmy, iż starał się zagoić głębokie rany, zadane ludom Austryi za dawniejszych rządów. Nie przestaniemy jednak dziś i w przyszłości, w jakimkolwiek składzie staniemy w nowej Izbie, przypominać rządowi obowiązku, aby postępował w duchu równouprawnienia wszystkich narodowości. Kończę wyrazem nadziei, że nowy okres parlamentarny rozpocznie się pod szczęśliwemi auspicyami i że nasze stanowisko będzie silniej ze (*Rzęsiste oklaski z prawicy*).

Pos. Scharschmid bierze w obronę pos. Carnerego przeciw pos. Zaithammerowi, z którym polemizując następnie pod względem wywodów budżetowych i politycznych, usiłuje udowodnić, że budżet niniejszy jest o wiele niekorzystniejszy od budżetu r. 1880. Pod względem politycznym mowca utrzymuje, że umiarkowanie Czechów, którem się chwalą, przypomina kwaśne winogrona; gdyż przyczyną umiarkowania tego jest tylko okoliczność iż prawica nie ma potrzebnej do zmian konstytucyi większości dwu trzecich głosów. Znaczną część wywodów swych poświęca mowca nienawiści federalistów ku Wiedniowi, z której dedukuje wielką część klęsk dla całego państwa Co się tyczy potęgi Austryi na zewnątrz, nie jest to zasługa prawicy, lecz tylko dojrzewający teraz owoc dawnych zasług lewicy. Nakoniec zapewnia, że lewica będzie szczerze popierała rząd, jeżeli ten uzna, że Niemcy powinni stać w Austryi na pierwszym planie, i jeżeli przestanie faworyzować federalistów; inaczej zaś lewica wytrwa w opozycyi. (*Oklaski z lewicy.*)

Na tem przerwano rozprawy.

Koniec posiedzenia o godz. 3 m. 20. Następne jutro.

SPRAWY MONARCHII

(Pokrycie niedoboru preliminowanego na rok 1885.)

Na mocy wniesionego do Izby deputowanych projektu ustawy w sprawie pokrycia tegorocznego niedoboru, p. Minister skarbu, celem częściowego pokrycia preliminowanego deficytu w sumie 15·07 milionów, otrzymał upoważnienie emitować pięcio procentową rentę papierową, w wysokości 8 milionów, a resztę pokryć zapasami kasowemi. Nie ulega wątpliwości — pisze *Presse* — iż w najbliższej przyszłości nie zostanie uczyniony użytek z tego upoważnienia, a na razie nie jest jeszcze rzeczą zdecydowaną, czy będzie potrzeba uciec się do tej całej sumy, gdyż pokrywanie niedoboru odbywa się w miarę przypływu podatków, a takowe dotychczas płyną ze wszech miar zadowalająco. P. Minister skarbu już roku zeszłego był w tem przyjemnem położeniu, iż nie potrzebował robić użytku z upoważnienia do wydania znajdujących się w jego posiadaniu akcyj Franciszka Józefa i mógł wstrzymać się z tem aż do ostatnich czasów. Sprzedaż akcyj kolei Franciszka Józefa, która nastąpiła po bardzo korzystnym dla skarbu kursie, dała do dyspozycyi p. Ministrowi skarbu 3 i pół miliona złr. a suma ta może być użytą na częściowe pokry-

cie niedoboru z r. 1885. Dalsza, przeszło trzymilionowa suma, będzie uzyskaną przez refundowanie ze strony kolei Północno-Zachodniej, a chociażbyśmy nie uwzględnili wcale innych specyalnych dochodów, przedewszystkiem bardzo prawdopodobnego podwyższenia dochodów z podatku, to i w takim razie można powiedzieć mniej więcej stanowczo, iż kredyt państwowy tylko w ostatecznym razie będzie potrzebował uciekać się dla pokrycia preliminowanego na rok 1885 niedoboru do emisyi renty papierowej w kwocie 8 milionów złr.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Berlina.)

Piszą z Berlina pod dniem 27 lutego: Następca tronu oldenburskiego, którego wizyta w Gmunden u księcia Cumberland, powszechną zwróciła na siebie uwagę, przybył dnia 26 lutego do Berlina i miał przed południem posłuchanie u cesarza Wilhelma. Zaraz potem przyjmował monarcha księcia Wilhelma pruskiego, który wprost z zamku królewskiego udał się do ks. Bismarcka. Po południu tegoż dnia ks. kanclerz konferował z cesarzem. Jeśli powyższe wiadomości zestawimy z dalszemi, mianowicie, iż prezes brunszwickiej rady regencyjnej, hr. Görtz-Wrisberg, przybył prawie równocześnie do Berlina i że ambasador angielski wyjechał niespodzianie do Londynu, będąc poprzednio na audyencyi u cesarzewicza, mimowoli nasuwa się przypuszczenie, iż w chwili obecnej w kołach decydujących wzięto na seryo pod rozwagę sprawę rozstrzygnięcia kwestyi brunszwickiej. W jakim zaś kierunku ma być takowa rozwiązaną, o tem teraz już trudno coś pewnego powiedzieć.

(Z Watykanu.)

Moniteur de Rome, pisząc w sprawie wywiezionego biskupa wileńskiego ks. Hryniewieckiego, zamieszcza następujący komunikat:

„Jeden z dzienników rossyjskich donosi, że dyrektor departamentu obcych wyznań książę Kantakuzen-Sperański miał polecić p. Buteniewowi, agentowi półurzędowemu rossyjskiemu przy Watykanie, zainformowanie Papieża o powodach, które skłoniły rząd cesarski do wygnania ks. Hryniewieckiego, biskupa wileńskiego. Wiadomość ta zdaje się stwierdzać, że rząd rossyjski nie chce uważać tego aktu, jako wstępu do zerwania z Watykanem. *Nord* przemawia w tym samym tonie. Pragnęlibyśmy, aby sprawa ułożyła się z zadowoleniem obu stron. Lecz mniemamy, że z trudnością przyszłoby rządowi rossyjskiemu usprawiedliwić postępowanie gubernatora Kochanowa."

Do *Pol. Corr.* pisze znany korespondent watykański: Stosunki pomiędzy Stolicą św. i rządem niemieckim są wyborne, a chociaż toczące się pomiędzy Berlinem i Watykanem rokowania, przysłonięte są obecnie zupełną tajemnicą, można twierdzić stanowczo, iż czynione z obu stron zabiegi zostaną uwieńczone w niedalekiej przyszłości pomyślnym skutkiem.

(W sprawie chrześcian macedońskich.)

Na ostatniem posiedzeniu zamkniętej w zeszłym miesiącu Izby bułgarskiej wniesiono, jak wiadomo, interpelacyę w sprawie zajść w Macedonii. Minister spraw zagranicznych Zankow świadczył jednakże, iż kwestya macedońska jest bardzo drażliwą, a rząd ma w tym względzie ręce skrępowane. Skutkiem tego, Izba uchwaliła wysłać telegramy: do cara, p. Gladstona, hr. Ignatiewa, księcia Argylla, p. Laveleya, księcia Dondukowa-Korsakowa, wreszcie do redakcyi dzienników londyńskich *Pall Mall Gazette* i *Northern Echo*. Telegram wysłany do cara brzmi: „Reprezentanci Bułgaryi, kierując się uczuciami głębokiej wdzięczności z powodu wielkich dobrodziejstw, wyświadczanych bez przerwy ludowi bułgarskiemu, upoważnili mnie, prezydenta reprezentacyi narodowej, do złożenia u stóp W. C. Mości wyrazów miłości i przywiązania całego ludu bułgarskiego i zaniesienia prośby, aby opiekun i obrońca prawosławnej słowiańszczyzny zechciał podać swoją dłoń dla obrony cierpiących chrześcian w Macedonii. Podpisano: Prezydent Izby Stambułow." Jak donosi *Pol. Corr.* wszystkie dzienniki bułgarskie ogłosiły na czele powyższy telegram.

(Zgromadzenie paryskich studentów.)

O zgromadzeniu paryskich studentów, które się odbyło w przeszłym tygodniu, podaje *Köln. Ztg.* następujące szczegóły: „W sali Gauchera, na ulicy Montagne Sainte Geneviève, odbyło się bardzo burzliwe zgromadzenie. Już o g. 8mej pokazały się na ulicy tłumy studentów i ciekawych, widocznie wrogo przeciw Niemcom usposobionych, czego dowodziły ich okrzyki: „Niech żyje Francya! precz z Niemcami!" Jaskrawiej jeszcze objawiło się to w sali. Ponieważ „francuscy studenci" stanowili większość zgromadzenia, jeden z nich przeto obrany został przewodniczącym. Anarchiści ze swej strony usiłowali z okrzykiem: „niech żyje komuna!" zająć krzesło prezesa, lecz „francuscy studenci odparli ich, wołając: precz z Bismarckiem! Powstało zamieszanie nie do opisania. Jeden z organizatorów zgromadzenia wystąpił jako mowca i wyraził socyalistom powinszowania z powodu ich demonstracyi na pogrzebie Vallesa. Powstała okropna wrzawa, a wreszcie walka na pięście i kije. Parę osób zostało zranionych. Jeden z robotników zaczyna mówić, chwaląc Juliusza Vallesa. Antiniemieccy studenci krzyczą ciągle: jesteśmy obywatelami francuskimi! precz z Niemcami! Mowca zwraca się do studentów rewolucyjnych. Okrzyki: Niema tu żadnych rewolucyonistów! Mowca: Bardzo słusznie! Studenci są synami burżoazyi, która w łonie swem nie ma żadnych rewolucyonistów. Jednakże między nimi mogą być tacy, którzy wolni są od korupcyi, a na których my liczymy w sprawie rewolucyi socyalnej. (Na nowo okropna wrzawa). Ja sam walczyłem przeciw Niemcom, lecz nie robię żadnej różnicy między robotnikami. Okrzyki: Niech żyje internacyonał! Socyaliści nie mają narodowości. Znowu niesłychana wrzawa; jeden ze studentów wstępuje na mównicę. Głosy: Czy jest on pełnoletnim? Prezes: We Francyi odwaga nie ma lat. Młody student oświadcza, iż nie czyni różnicy między robotnikami a studentami. Komuna oszukała klasy robotnicze. Na pogrzebie Jules Vallesa nie było robotników, byli tylko komunardzi. Nie jestem, mówi mowca dalej, ani zwolennikiem komuny, ani republikaninem, jestem Francuzem. (Okrzyki oburzenia). Komuna była dziełem nikczemnych i ulicznikôw. (Niesłychane wycie.) Okrzyki: wyrzućcie Jezuitę; wrzućcie go do wody! Prezes wi dzi się zmuszonym ustąpić ze swego miejsca. (Nowa walka). Inny robotnik zabiera głos, i wracając do sprawy demonstracyi, wyprawionej przez studentów niemieckich na pogrzebie Vallesa, dowodzi, iż niegodziwością było przeszkadzać im w objawie czci dla zmarłego.

Inny robotnik usiłuje przerwać mowcy, który woła: Kto jest ten nędznik, który mi przerwał? Krzykacze, nie boję się was, bo nie jesteście ludźmi lecz bydlętami! Wszczyna się znowu walka na pięście, podczas któr j ukazuje się w sali Guesde, redaktor *Cri du Peuple*. Studenci witają go okrzykami: precz z robotnikami! precz z Prusakami! Guesde wstępuje na trybunę i potępia postępowanie francuskich studentów na pogrzebie Juliusza Vallesa. Odzywają się nowe głosy oburzenia, nowe obelgi przeciw mowcy i krzyki: „Jesteś Prusakiem, my jesteśmy Francuzami!" Zamieszanie coraz to wzrasta, aż wreszcie studenci opuszczają salę. W sali zostają sami anarchiści i uchwalają rezolucyę następującej treści: „Zgromadzeni w dniu w sali Gauchera obywatele protestują przeciw wyzywającemu zachowaniu się studentów podczas pogrzebu Juliusza Valeils". Następnie zgromadzenie się rozwiązało, ale na ulicach wrzawa nieustawała; policya jednak w krótkim czasie przywróciła porządek. Cztery osoby zostały uwięzione.

KRONIKA

— Najjaśniejszy Pan raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gminie Żuków, w powiecie horodeńskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— Pogrzeb ś. p. hr. Józefa Drohojowskiego odbył się w sobotę rano przy nader licznym udziale publiczności, świadczącym wymownie o sympatyi ogólnej, jaką cieszył się zmarły. Za trumną postępował szwadron ułanów. W orszaku żałobnym widzieliśmy JKW. ks. Wirtemberskiego z całą generalicyą, pp. Namiestnikowstwa, Prezydenta Loebla, bar. Jorkasza, oraz wszystkich bez wyjątku przyjaciół i znajomych zmarłego. Na trumnie spoczywały piękne wieńce od „Kasyna Narodowego", od „Przyjaciół", od hrabstwa Herbersteinów i t. d.

† Maciej Skarbek Borowski, żołnierz b. wojsk polskich z roku 1831, właściciel dóbr, powszechną czcią otaczany obywatel, dnia 26 lutego zakończył życie w majętności swej, Hurka, w powiecie przemyskim, przeżywszy lat 79.

† Kornel Piller, właściciel najstarszej, po Stauropigiańskiej drukarni w mieście naszem, którą po ojcu i dziadach odziedziczył i rozwinął, umarł dziś w nocy po bardzo długiej chorobie. Zmarły pozostawia po sobie pamięć prawego obywatela, najlepszego ojca licznej rodziny i człowieka, a w dziejach ruchu piśmienniczego naszej prowincyi pamięć gorliwego wydawcy który walcząc sam ciężko z nieprzyjaznemi stosunkami nieraz prawdziwą ofiarą dopomógł piszącym do publikacyi. Uporczywa, lat dziesięć przeszło trwająca choroba, w sile wieku prawie wyrwała go rodzinie i zawodowi, w którym niejedną jeszcze usługę oddać mógł dobru powszechnemu *R i p.*

(*m*) **Posiedzenie Rady miejskiej,** zapowiedziane na sobotę, w celu uchwalenia budżetu miejskiego na r. 1885, nie przyszło do skutku, dla braku kompletu pp. radnych.

(*s*) **Ze świata.** JE prezes towarzystwa kredytowego galicyjskiego, hr. Russocki, przyjmował wczoraj wieczór u siebie delegatów towarzystwa kredytowego, z uprzejmością, cechującą czcigodnego gospodarza. Przybyło przeszło 60 osób. Przy uczcie p. Dembowski, przewodniczący zgromadzenia delegatów, wzniósł w kilku serdecznych wyrazach zdrowie hr. Russockiego; ten odpowiedział natychmiast z podziękowaniem wznosząc toast na cześć p. Dembowskiego. Następnie p. Oktaw Pietruski zaproponował zgromadzeniu wychylić kielichy na zdrowie nieobecnych a przedewszystkiem hrabiny Russockiej. Po kolacyi bawiono się miłą rozmową o sprawach publicznych i dopiero koło 1! zaczęli goście opuszczać gościnne salony przy ulicy Zielonej.

— Uczta dla Żeleńskiego. Piątkowe przyjęcie, przygotowane dla znakomitego twórcy opery *Konrad Wallenrod* w lokalu Koła literacko-artystycznego przez zarząd Koła, wspólnie z reprezentacyą tutejszego konserwatoryum muzycznego, było nowym dowodem hołdu i uznania, jakie się słusznie należy panu Żeleńskiemu za niepospolite dzieło, którego zjawienie się na scenie naszej, stanowić będzie niewątpliwie epokę w dziejach muzyki polskiej. Około godziny 10 wieczorem, rozpoczęła się biesiada do której zasiadło przy kilku stołach ustawionych w podkowę, 70 uczestników, pomiędzy którymi, z obu stron solenizanta, zajęli miejsca JW. Marszałek krajowy dr. Zyblikiewicz i prezes „Macierzy Polskiej" dr. Małecki. Pierwszy toast, pełen pięknych i podniosłych myśli, a oraz wyrazów hołdu dla p. Żeleńskiego wzniósł gospodarz miejsca, szanowny prezes „Koła literackiego" p. dr. Rutowski. Po nim, imieniem galicyjskiego towarzystwa muzycznego, przemawiał znany w naszem mieście lubownik muzyki, znakomity fortepianista p. radca Tchórznicki, a dalej, imieniem Krakowa, którego dzieckiem jest Żeleński, wzniósł zdrowie jego profesor wszechnicy Jagiellońskiej dr. Straszewski, imieniem „Lutni" p. Makarewicz. Na cześć małżonki pana Żeleńskiego wzniósł toast wymowny adwokat tutejszy dr. Godzimir Małachowski, a p. Zygmunt Sawczyński, w porywających jak zawsze słowach, wypił zdrowie artystów biorących udział w wykonaniu *Wallenroda*, którzy, mimo napiętrzonych przeszkód, zdołali je szczęśliwie przełamać i okazali dowodnie, co może stworzyć szczery zapał i prawdziwe zamiłowanie sztuki. Pan Żeleński wzruszony tylu objawami czci, odpowiadał w słowach pełnych skromności i uznania dla tych mistrzów w sztuce polskiej, którzy jak Moniuszko, poili go „mlecznem dum i mleczem kwiecia" ojczystej melodyi. Wierszowa mową przemawiali pp. Platon Kostecki i Władysław Bełza. Toast p. Bełzy przytaczamy w zakończeniu niniejszego sprawozdania z przyjęcia p. Żeleńskiego w „Kole literackiem" które zaliczyć trzeba do jednego z świetniejszych objawów towarzyskiego życia w tem młodem a tyle dla wszystkich sympatycznem towarzystwie.

Wczorajsze wieńce, oklaski i kwiaty,
To Twego żniwa dopiero połowa;
Boś Ty jest godzien hojniejszej zapłaty:
Lecz w jakież zamknąć ją słowa?

Gdyby tu stanął wajdelota stary,
Halban, co lutnią tak potężnie włada;
On, co obudził przez swej pieśni czary
Drzemiącą duszę Konrada;

On jeden tylko, ów bard osiwiały,
Godzien by Tobie złożyć dank w tem kole,
I liść dębowy swej śpiewackiej chwały,
Na Twojem położyć czole.

Bo z wszystkich, Tobie, śpiewaku jedyny,
Dano odszukać te zaklęte czary,
Przez które sięga się w ducha głębiny,
Po nutę do Alpuhary.

Tyś duszę wieszcza nietylko odtworzył
Lecz ją oskrzydlił jasnych natchnień siłą;
W Twej dzielnej pieśni na nowo on ożył,
I dzieło jego ożyło.

Dziś, gdy ku niemu wzrok się nasz obraca,
Gdy wszyscy dążym do wspólnego celu;
Gdy pomnik jego, narodowa praca,
Wznosi pod cieniem Wawelu.

Gdy wszystek naród, dumny z wieszcza chwały,
Do stóp mu rzuca Ajudachu głazy:
Ty mu budujesz niemniej okazały
I trwalszy pomnik sto razy.

„Bo płomień zgryzie malowane dzieje",
Runie budowla ręką ludzką wszczęta,
Stopi się metal i marmur zwietrzeje,
A pieśń zostanie nietknięta.

Więc za pieśń taką, w serdecznej podzięce,
Nie mając dla Cię darów w większej cenie,
Przynajmniej toast na Twą chwałę święcę,
Toast, a oraz życzenie:

Niechaj pieśń Twoja dokoła obieży,
Każdy zakątek naszej ziemi całej,
A dzień, gdy stanie u Niemna wybrzeży,
Niech będzie wieńcem jej chwały.

Niech bratni węzeł między nami streszcza
Zgodną harmonią melodyi i słowa:
Jak to natchnienie, które z piersi wieszcza
Przeszło w pierś dziecka Krakowa!

— Uczta u pp. Żeleńskich. Wczoraj w salach hotelu Europejskiego pp. Kazimierz i Stanisław Żeleńscy, jakoteż państwo Władysławowie Żeleńscy podejmowali artystów opery polskiej, biorących udział w wykonaniu *Wallenroda*, jakoteż muzyków i bliższych przyjaciół znakomitego kompozytora. Serdeczne i gościnne przyjęcie pozostanie długo w pamięci biesiadników. O godzinie 10 zasiedli do stołu uczty obok panny Celiny Dobrzańskiej pp. Władysław Żeleński i Ludwik Marek, dalej panie: Arklowa, Boczkaj i Kasprowiczowa. Obok pani Żeleńskiej pp. profesor Amborski, Świerczewski, Jarecki, Gall, Lubicz, wybitniejsi członkowie orkiestry, prezes i kilku członków tow. „Lutnia" i t. d. Do późna trwająca biesiada urozmaiconą została produkcyami poważnemi i humorystycznemi artystów, jakoteż świetnie wykonanym kwartetem z *Konrada Wallenroda*, a uprzejmość i gościnność gospodarzy ożywiały w sposób niestrudzony zabawę do ostatka.

— Nauka języka polskiego i niemieckiego w tutejszej szkole dla przemysłu artystycznego zaprowadzona zostaje od 1 marca. Nauczycielem ustanowiony i przez p. Ministra wyznań i oświecenia zatwierdzony został p. Białobrzeski, b. nauczyciel szkoły rolniczej w Czernichowie.

— Posiedzenie towarzystwa przyrodników polskich imienia Kopernika, odbędzie się we wtorek, dnia 3 b. m., o godzinie 6 wieczorem w Uniwersytecie, w sali XV (2 piętro). Porządek dzienny: 1. W. Teisseyre niecki: O wiązach krajowych. 2. J. Szram: O wpływie światła na chemiczne podstawianie. 3. W. Kulczycki: Rezultaty badań dokonanych w tutejszym instytucie zoologicznym nad krajowemi skorupiakami obunogiemi (Isopoda).

— Na drugie przedstawienie *Konrada Wallenroda* przybyli z Krakowa: prof. St. hr. Tarnowski, prof. Straszewski, docent hr. Mostowski, pp. St. Tomkowicz, Bylicki, Niedzielski. Po drugim akcie, będącym najpiękniejszą częścią dzieła Żeleńskiego, ofiarowano kompozytorowi kilka bukietów i wspaniały wieniec od towarzystwa muzycznego krakowskiego, który przywiózł ze sobą p. Niedzielski.

— Repertoar teatralny. Jutro, we wtorek, 3 marca, po raz trzeci *Konrad Wallenrod*, opera w 4 aktach Wł. Żeleńskiego. We środę, 4 marca, wystąpią słynni amerykańscy antispirytyści i odgadywacze myśli ludzkich Thorn, Homes i pani Fey, rozpocznie: *Pożycie mi swej żony*, komedya w 2 aktach z francuskiego. — W piątek, 6 marca, odbędzie się urzędowe czyste przedstawienie *Krakowiaków i Górali* jako w stuletnią rocznicę urodzin Karola Kurpińskiego.

= Niewiadomego nazwiska i pochodzenia zarobnika, przydybał stójkowy wczoraj rano na ulicy Żółkiewskiej chorego, kiedy go odwoził do głównego szpitala zmarł tenże w drodze.

= Zapiski policyjne. Skradziono Hipolitowi E., z otwartego pokoju, srebrny zegarek, cylinder, do około znacznie wytarty, wartości 5 zł., a drugi kryty, ze srebrnym łańcuszkiem, wartości 26 zł., p. Edwardowi walizkę skórzaną znaczoną E. J., wartości 2 z...

KRONIKA SĄDOWA

(*Losowanie sędziów przysięgłych*).

(*L*) Na drugą zwyczajną kadencyę sądów przysięgłych, która w lwowskim sądzie kryminalnym rozpocznie się d. 16 bm. odbyło się wczoraj losowanie, przy którem wyszli z urny jako główni przysięgli pp. dr. Antoni Dzi̧edzielewicz, kandydat adwokacki; Bronisław Deskur, właściciel realności; Maurycy Jonas, wł. realności; dr. Józef Ekielski, sekretarz Wydziału krajowego; dr. Alfred Zgórski, dyrektor Banku krajowego; Walenty Baurowicz, właściciel realności; Jan Szymański, wł. realności; Władysław Barącz, dzierżawca hotelu Angielskiego; Maksymilian Epstein, kupiec; Leon Syroczyński inżynier Wydziału krajowego; Jan Makan, stolarz; Henryk Głowacki, wł. dóbr Leśniowice, dr. Karol Mikuliński, kandydat adwokacki; Romuald Turasiewicz, wł. realności; Jerzy Klein, wł. realności; dr. Wojciech Kętrzyński dyrektor zakładu imienia Ossolińskich; Władysław Schmidt, wł. realności; Kajetan Orlecki, emerytowany radca dworu; Jan Ludwig, wł. realności, Edward Ubysz, wł. dóbr Kamionopol; Leon Kuczyński, wł. dóbr Lubów; Ignacy Ehr-

...h, kupiec; dr. Bernard Goldman, kasyer gal. ...anku kredytowego; Stanisław Bieczyński, wł. ...alności; Józef Iwanicki, mechanik; Kalikst ...rzyżanowski, aptekarz; Jan Miłaszewski, pro...rzysta Banku hipotecznego; Marcin Müller, ...piec; Maurycy Rottmann, wł. realności; dr. ...ksander Semkowicz, skryptor biblioteki uni...ersyteckiej; Antoni Łodyński, wł. realności; ...anciszek Grabiński, zastępca dyrektora filii ...kładu dla handlu i przemysłu; Alfons Nad...odzki, kupiec; Bolesław Czerwiński, dzierża...ca dóbr Wierzbica; dr. Maksymilinn Bodek, ...wokat; Leon Janowski, wł. realności

Jako zastępcy sędziów przysięgłych zostali ...ylosowani pp. Jan Mrozowi ki adjunkt rachun...wy Wydziału krajowego; Segalla Henryk, ...kretarz agencyi zakładu ubezpieczeń *Fonciere*; ...ipolit Sawracki, lakiernik; Józef Czopp, ku...ec; Ludwik Hipolit Małecki, wł. realności; ...n Karasiński, budowniczy; dr. Paweł Duba...wicz, lekarz; Franciszek Hampel, wł realno...i; Foebus Losch, prokurant filii Zakładu kre...towego dla handlu i przemysłu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Obwieszczenie.** Celem oddania w ...rzedsiębiorstwo budowli wodnych na Dniestrze ...od Dobrowlanami wykonać się mających w ...gu w r. 1885 i 188. odbędzie w c. k. sta...stwie w Zaleszczykach dnia 19 marca r. b ...ubliczna licytacya za pomocą ofert pisemnych. ...ena fiskalna wynosi 5.523 złr. 66½ ct. ...ncący do licytacyi przystąpić, winni wnieść ...fertę, należycie ułożoną i w wadyum 5 prc. ...d ceny fiskalnej zaopatrzoną do godziny 12tej ...południe, wyżej wspomnianego dnia do c. k. ...arostwa w Zaleszczykach gdzie także plany i ...arunki budowy aż do dnia i godziny licyta...yi przejrzane być mogą. Oferty nieułożone po...ług przepisu nie będą uwzględnione, a oferty, ...niesione po terminie, nie zostaną wcale o...warte.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 20 lutego 1885.

* **Sejmik agraryjny w Wiedniu.** ...tały wydział austryackiego sejmiku odbył ze...złego piątku, pod przewodnictwem księcia K. ...chwarzenberga, posiedzenie, na którem ułożo...o porządek dzienny dla zwołanego na 23 mar...a trzeciego austryackiego sejmiku agraryjnego ...orządek ten obejmie następujące przedmioty: ...) Wniosek towarzystw gospodarczych we Lwo...wie i Krakowie: „Jakich zarządzeń na polu ...aryf kolejowych i polityki celnej wymaga obe...położenie gospodarstwa rolnego w Austryi ...referent profesor dr. Pilat, koreferent Czecz...indenwald); 2) Wniosek morawsko-szląskiego ...owarzystwa gospodarczego: „O naturalnym prze...biegu obecnego przesilenia“ (referent dr Ju...usz Wolff); 3) Wniosek klubu gospodarzy rol...ych i lasowych w Wiedniu: „Jakie zarządze...ia i jakie zmiany w austryackiej ustawie o ...arazach bydlęcych, byłyby pożądane w intere...ie gospodarstwa rolnego w Austryi“ (referent ...właściciel dóbr Frankl).

* **Kolej Karola Ludwika.** Od 1go ...o 10 lutego b. r. było dochodu na linii ...wów-Kraków 197.355 złr. 10 ct. (wcho...tu już dochód z lini lokalnej Jaro...ław-Sokal w sumie 4 226 zł. 51 ct), na ...linii Lwów-Brody-Podwołoczyska 55 720 zł. 96 ...t., ogółem 253.076 zł. 7 ct. W tymże okre...ie roku zeszłego było przychodu na pierwszej ...inii 197.409 zł. 91 ct., na drugiej 48.896 zł. 88 ct, ogółem 246.306 zł. 79 ct. W okresie zaś ...od 1 stycznia do 10 lutego r. b. było przy...chodu na linii Lwów-Kraków 797.305 zł. 80 ct. ...na linii Lwów - Brody - Podwołoczyska 201.552 zł. 53 ct. ogółem 998.859 zł. 2 ct., a w tym ...samym okresie roku zeszłego na pierwszej li...nii 841.417 złr. 29 ct., na drugiej 193.493 zł. 86 ct, ogółem 1,034.911 zł. 15 ct.

OSTATNIA POCZTA

Na przedwczorajszy obiad u Najj. Pana otrzymali zaproszenie, prezydent Izby deputowanych dr. Smolka i p. Jaxa-Chamiec.

Wielki książę Sasko Weimarski zwiedził przedwczoraj nowy gmach parlamentu. Dostojnego gościa powitali prezydent dr. Smolka, starszy radca budownictwa Hansen, i dyrektor kancelaryi Izby dep. Kupka, poczem oprowadzali go po całym gmachu.

Do *Pol. Corr.* donoszą, iż z dochodzeń władz pokazało się, że w 35 powiatach galicyjskich z 600 gminami okaże się już w przyszłym miesiącu, skutkiem zeszłorocznej powodzi, potrzeba niesienia pomocy. W 4 powiatach już teraz ludność musi być wspieraną z funduszów krajowych i państwowych.

Dyskusya w Izbie deputowanych nad budżetem jest już w pełnym toku. Dotychczas przemawiało dziesięciu deputowanych, pomiędzy tymi na sobotniem posiedzeniu p. Plener i Tonner. Mowa p. Plenera zajęła przeszło dwie godziny czasu i była jednym szeregiem wycieczek przeciw sześcioletniej gospodarce finasowej. Streszczenie tej mowy, jak niemniej przebieg sobotniego posiedzenia zmuszeni jesteśmy dla braku miejsca odłożyć do następnego numeru *Gazety*. Tutaj zaznaczamy tylko, iż przed zamknięciem przedwczorajszego posiedzenia dep. Kraus zapytywał się sprawozdawcy komisyi dla sprawy dr. Kamińskiego, w jakiem stadyum znajdują się prace tej komisyi i czy przewodniczący nie zamierza takowych przyspieszyć, na co oświadczył hr. Henryk Clam-Martinitz, iż z powodu choroby referenta obrady komisyi doznały przerwy, że jednak poczyniono już odpowiednie kroki, aby przedmiot załatwić w czasie najbliższym.

Według dyspozycyj prawicy ogólne rozprawy nad budżetem mają byc dzisiaj zamknięte. Jutro w takim razie przemówiliby mowcy generalni i sprawozdawca. Dla przyspieszenia dyskusyi szczegółowej mają być zarządzone posiedzenia wieczorne.

W sprawie konferencyi biskupów austryackich pisze *Presse*: Jak się dowiadujemy, konferencye biskupów potrwają dłużej, niż było pierwotnie w projekcie. W ubiegłym tygodniu odbywały się codziennie posiedzenia, o których przebiegu jednakże nie można absolutnie nic powiedzieć pewnego, albowiem uczestnicy narad zachowują bardzo ściśle tajemnicę. Dotychczas nieoznaczono terminu zamknięcia, w każdym razie, biskupi, biorący udział w naradzie, zabawią w Wiedniu co najmniej jeszcze 8 do 10 dni.

Presse zaprzecza doniesieniu niektórych dzienników wiedeńskich, jakoby dyrekcya kolei Północnej wniosła była do Ministerstwa handlu pismo, w którem oświadcza, że przyjętych przez podkomisyę kolejową modyfikacyj nie może akceptować. Doniesienie to jest nieprawdziwe, ale natomiast dyrekcya kolei Północnej nie robi z tego tajemnicy, że ugoda, w zmienionej przez podkomisyę redakcyi, nie może być przyjętą.

Według listu peszteńskiego do *Polit. Corr*, nowela cłowa zostanie przedłożona obu parlamentom w ciągu najbliższych dni ośmiu. Wniesienie przedłożenia zostanie przyspieszonem ze względu na to, iż sesya austryacka potrwa jeszcze zaledwie kilka tygodni.

Budap. Corr donosi, iż skoro Izba deputowanych ukończy obrady nad reformą Izby magnatów, prezes gabinetu uczyni wniosek w sprawie wyboru deputacyi regnikolarnej, do której Izba deputowanych ma wysłać 8, a Izba wyższa 4 członków.

Do *Germanii* telegrafują z Rzymu o podjęciu na nowo rokowań pomiędzy Prusami i Watykanem.

Izba pruska obraduje ciągle nad budżetem ministerstwa oświaty. Na ostatniem posiedzeniu przemawiali w obronie polskich dzieci na Szląsku i w Prusiech zachodnich dwaj posłowie centrum Spahn i Konrad. Ostatni przemawiał jedynie w sprawie języka wykładowego nauki religii, pierwszy stanowczo i kilkakrotnie za wykładem w ojczystym języku dziatwy szkolnej. W imieniu Koła polskiego zabrał głos ks. dr. Stablewski, aby wskazać smutne stosunki w W. ks. Poznańskiem na polu szkolnictwa. Posłowie polscy wystąpią z głównym materyałem dopiero wśród obrad nad petycyą szkolną, jak to zapowiedział poseł Kantak, oświadczając, iż przy tym dopiero przedmiocie rozwiną bliżej swoje zażalenia.

Do *Pol Corr.* telegrafują z Bukaresztu, iż sekretarz generalny w ministerstwie spraw zagranicznych, p. Ghika, który został wysłany przez rząd rumuński do Wiednia, dla rokowania w kwestyi wywozu rogacizny rumuńskiej przez granicę Austro-Węgier, powrócił już do Bukaresztu. Odnośne rokowania toczą się dalej pomiędzy interesowanemi gabinetami.

Dnia 27 bm. odbyło się w Petersburgu doroczne uroczyste zebranie słowiańskiego towarzystwa dobroczynności. Na posiedzeniu tem oświadczono, że na Zachodzie obchód tysiącletnia św. Metodego prawdopodobnie przybierze polityczny charakter, ale towarzystwo słowiańskie, wziąwszy na siebie inicyatywę w uczczeniu tego faktu w Rossyi, stanowczo trwa w zamiarze utrzymania jej w granicach charakteru religijnego.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Paryża, że w kołach rządowych zaprzeczają wszelkim pogłoskom o ewentualnych zamiarach Francyi względem Tripolisu.

Dzienniki radykalne uderzają na Ferryego za rozkaz wydalenia z granic Francyi kilku anarchistów narodowości niemieckich. Powracają przytem do znanych już inwektyw o serwilizmie Ferryego względem Niemiec, frazesa te jednak nie robią już żadnego wrażenia.

Wiadomość o wotum nagany dla gabinetu Gladstona, poczytana została w Paryżu za częściową tylko porażkę Oceniają zresztą fakt ten ze stanowiska interesu nowej ugody w sprawie egipskiej i sądzą, że nawet w razie przesilenia istotnego, ugoda nie dozna odroczenia. W kołach finansowych Paryża obiegała pogłoska, że Gladstone miał wyrazić życzenie ustąpienia, lecz królowa nie przyjęła dymisyi i wyraziła życzenie, ażeby pierwszy minister pozostał na stanowisku. Wszystkie zresztą dzienniki paryskie mniemają, że dla sprawy egipskiej ugody finansowej, pożądańszy jest gabinet Gladstona niż konserwatywny

Kreuzzeitung otrzymuje z Paryża doniesienie, że na Krecie znajduje się korpus turecki, złożony z 8000 ludzi, który ma być w razie potrzeby użyty przez Portę w Trypolisie.

Z Rzymu donoszą: W drodze półurzędowej oświadczono, że gdy wynik przesilenia w Londynie nie jest pewny, muszą i Włochy zająć postawę wyczekującą. W każdym razie jednak sądzą, że i konserwatywne stronnictwo w Anglii nie zaniechałoby walki w Sudanie, i nie wpłynęłoby na zwichnięcie planów włoskich.

We włoskiej Izbie poselskiej rozpoczęły się obrady nad konwencyą z kolejami sycylijskiemi Kilku deputowanych żądało oznaczenia miasta Palermo za punkt centralny władz kolejowych, lecz skutkiem protestu ministerstwa wniosek ten odrzucono.

Agencya Stefaniego donosi, że wojska drugiej wyprawy na morze Czerwone rozdzielone zostały na załogi w Assab i Beilul. Statek transportowy „Washington“ przybył z trzecią wyprawą zbrojną do Port Said.

Telegramy z Szwajcaryi mówią o aresztowaniach anarchistów nietylko w Bernie, ale i w wielu innych miastach, które przedsięzwięte zostały z rozkazu Rady związkowej. Dla specyalnego śledztwa wydelegowanych zostało dwóch sędziów.

Wszystkie dzienniki londyńskie zajęte są przeważnie rezultatem głosowania nad wotum nagany dla gabinetu. Jedyną jednak pozytywną wiadomością jest, że rada ministrów angielskich, która odbyła posiedzenie dnia 28 lutego wieczór, postanowiła, iż gabinet nie powinien podawać się do dymisyi.

Dokładniejsze streszczenie odpowiedzi lorda Granvilla na wycieczki opozycyi w Izbie lordów opiewa: Powstające obecnie liczne trudności są posiewem przeszłego rządu. Książę Bismarck jest przeciwnikiem egipskiej polityki Anglii. Książę jest największym mężem stanu obecnego stulecia, a każdy naród ubiega się o jego przyjaźń a unika z nim zatargu. Minister jednak nie widzi potrzeby, aby Anglia wyrzekała się wszelkiej samodzielności w polityce kolonialnej. Książę Bismarck nie zgadzał się z zamiarami i poprzedniego rządu, gdy szło o Egipt; doradzał Anglii zajęcie Egiptu, ale lord Beaconsfield nie przyjął i nie usłuchał tej rady.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 marca. Komisya Izby dep. dla należytości skarbowych poleciła referentowi Talirzowi opracowanie noweli o należytościach w duchu uchwał Izby dep. i przedłożenie jak najspieszniej elaboratu pod uchwały komisyi.

Wiedeń, 2 marca. (*Tel. pr.*) Komisya kolejowa Izby deputowanych weźmie dzisiaj pod obrady przedłożenie rządowe o budowie kolei lokalnych w Galicyi, Bukowinie i Krainie.

Twierdzą, iż konferencya biskupów przedlitawskich przeciągnie się aż do czasu, gdy Izba panów załatwi w drugiem czytaniu przedłożenie kongrualne.

Wiedeń, 2 marca. (*Tel. pryw.*) Dzisiaj, wśród obrad ogólnych nad budżetem, ma przemówić p. Minister dr. Dunajewski; również zabiorą głos deputowani Heilsberg i dr. E. Czerkawski. Po zamknięciu dyskusyi ogólnej przemówią w charakterze mowców generalnych dr. Herbst i dr. Fanderlık.

Peszt, 2 marca. Z okazyi dziesięcioletniej rocznicy objęcia teki ministeryalnej, prezes gabinetu Tisza przyjmował deputacyę gratulacyjną miasta Budapesztu, złożoną z 70 osób pod przewodnictwem burmistrza, który wręczył p. Tiszy odpowiedni adres. Wczoraj wieczorem stronnictwo liberalne urządziło w klubie na cześć prezesa gabinetu nadzwyczaj serdeczną owacyę.

Berlin, 2 marca. Ks. Bismarck przesłał radzie związkowej wszystkie nadesłane doń petycye w sprawie przywrócenia bimetalicznego systemu, co zdaje się wskazywać, że kanclerz zajmuje się na seryo tym przedmiotem.

Petersburg, 2 marca. (*Tel. pryw.*) Wykrycia w Dorpacie, do których dało powód samobójstwo studenta Pereljajowa przybierają wielkie rozmiary. Aresztowano wiele osób tak w Dorpacie, jak Petersburgu.

Paryż, 2 marca. Organizatorowie meetingu anarchistów, który był zapowiedziany i zwołany na 22 lutego, podpisali wszyscy protest przeciw wydaleniu trzech niemieckich socyalistów. Hodyson uda się z protestem do Niemiec, gdzie ma zarazem rozwinąć agitacyę na rzecz propagandy internacyonału.

Przy sposobności ustawienia na cmentarzu *Levalois-perret* pomnika dla dwóch żołnierzy poległych w Tonkinie, zaprotestował przedstawiciel ligi patryotycznej Deroulède przeciw rozwinięciu przez stowarzyszenia anarchistyczne czerwonej chorągwi, nazywając podobne postępowanie obelgą dla armii, gdyż żołnierze walczą i umierają pod sztandarem trójkolorowym. Deroulède opuścił nastepnie cmentarz wśród okrzyków na cześć Francyi i chorągwi republikańskiej.

Paryż, 2 marca. Z Algieru donoszą urzędownie: Bezpodstawną jest pogłoska o wzburzeniu, panującem w południowym Algerze. Spokój i porządek nie zostały tam wcale zakłócone.

Rzym, 2 marca. Do *Ag. Stefaniego* donoszą pod dniem 25 lutego z Beilulu (*via Perim*). Naczelnicy miejscowej ludności ślubowali posłuszeństwo komisarzowi włoskiemu.

Londyn, 2 marca. Do *Biura Reutera* telegrafują z Korti: Brak dotychczas wszelkich dalszych wiadomości o kolumnie pod dowództwem Brackenbury'ego. Tłómaczą to trudnością dostania posłańców, którzyby podjęli się przeniesienia depesz do Korti. Wśród szczepów, osiadłych pomiędzy Korti i Abuhamedem, zapanowało nieprzyjazne dla Anglików usposobienie, głównie z powodu, iż wojska brytyjskie zniszczyły posiadłości miejscowych mieszkańców.

Wiedeń, 29 lutego 1885 r. godzina 5 minut 30. Akcye kredytowe 3061 0, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 271·25, Południowa —·—, Renta papierowa 83·62, Galic. listy zastawne 100·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·80½, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 2 marca 1885 r., godzina 10 min. 30, Akcye kredytowe 307·25, Anglo-Austr. 108·—, Unionbank 76·50, Kolej Karola Ludwika 271·40, Południowa 141·75, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 90·50, Napoleondor 9·80½, Rubel papierowy 1·29¾. Usposobienie słabe.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

NADESŁANE.

Pociągi kolejowe

od 20 maja 1884

podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Ze Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany, po południu o godz. 4 min. 37 pociąg osobowy i o godz. 2 min 50 w nocy pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz, 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g. 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz 5 min. 42 po południu pociąg kuryerski, o godz 12 min. 31 po południu i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg osobowy i o godz. 7 min. 10 wieczór pociąg mięszany.

Przyjechali do Lwowa

dnia 2 marca 1885.

Hotel George'a

Pp. S. Sarnecki z Turynki. W. Younga z Trzcieńca. I. Vivien z Poznanki. W. Garapich z Łukawca. W. Czajkowski z Medwedowic. W. Fedorowicz z Okna.

Hotel Langa

Pp. W.] hr. Dzieduszycki z Jezupola. A. Pawłowski z Wiednia. G. Jahn ze Szczecina.

Hotel Europejski

Pp. I. Dunin Bzeziński z Łazan. I Mikulowski z Cieszanowa. G. Koszyc z Kurowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 2 marca 1885.

Barometr 733.49mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 3.0 C. Psychrometr wilgotny— 4.1°C. Prężność pary 2.8mm. Wilgoć 76 %. Zachmurzenie 10. Wiatr NE1. Ozon 7

Temperatura powietrza — 2.4°R.
Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 760.09mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 1.7°C
Najniższa temperatura w nocy— 3.4°C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm.

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

$\varphi = 49°50'$ $\lambda = 41°41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 3 marca 1885

E. = 12^m $3,^s_{38}$. Θ_0 = 22^h 45^m $26,^s_{42}$.

Zachód słońca 2go marca o 5h. 40m. 0 wschód o 18h. 43m., 5.

W marcu nastąpi ostatnia kwadra księżyca 8d 8h 30m, 2; nów 16d 7h 13m, 0; pierwsza kwadra 23d 6h 59m, 2; pełnia 30d 6h 16m, 1.

Księżyc będzie się znajdywać w punkcie odziemnym (Apogeum) 9d 10h, 5; w punkcie przyziemnym (Perigeum) 23d 10h, 5.

Równanie czasu będzie przez cały marzec dodatnie, wskutek czego zegary zwykłe, wyprzedzać będą zegary słoneczne o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku. jest na marzec dla Lwowa 761 mm średnia temperatura $+1°{,}_3$C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

1 marca 1885.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$733_{,05}$	$730_{,67}$	$728_{,76}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+0_{,8}$	$-3_{,4}$	$-3_{,0}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-0_{,8}$	$-3_{,6}$	$-4_{,0}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$3_{,0}$	$3_{,4}$	$3_{,3}$
Wilgotność powietrza względna w %.	80	95	95
Stan nieba.	2	1	10
Kierunek wiatru.	se.	se.	ese.
Moc wiatru.	1	1	1
Ilość opadu mierzonego do 2h 0,mm0.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. $+2_{,0}$			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. $-3_{,8}$			
Elektryczność powietrza, woltów	105	98	104

(N. B. 2/3 1885 od 12h w połud., do 12h w połud. 3 3 1885).

Przy niepewnym kierunku wiatru i temperaturze średniej dnia około —2 C., pochmurno, wilgoć powietrza więcej jak mierna, opadu jeszcze nie ma lub wcale nieznaczny.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 28 lutego 1885.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	270	75	274	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	222	—	226	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	284	—	288	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	237	—	242	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	50	100	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	75	93	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	50	100	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	88	—	89	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	—	102	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	75	97	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	70	99	70
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
4½ prc. kraj. listy zastawne	91	—	92	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	102	40	103	40
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	71	5	81
Dukat cesarski	5	74	5	84
Napoleondor	9	75	9	85
Półimperyał	10	07	10	17
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	28½	1	30½
100 marek niemieckich	60	25	60	95
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 26 lutego 1885.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83.60	83.75
luty-sierpień	83.75	83.90
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	84.—	84.15
kwiecień-październik	84.05	84.20
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	128.50	129.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	138.40	138.80
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	142.—	142.25
„ „ 1864 po 100 złr.	172.50	173.50
„ „ 1864 po 50 złr.	172.50	173.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	153.50	154.25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	99.30	99.45
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	107.35	107.50
2. Obligacye indemn 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	102.50	103.50
Galicyi	103.—	103.50
Niższej Austryi	105.—	106.25
Siedmiogrodu	102.60	103.20
Węgier	103.—	103.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	108.—	108.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	306.10	306.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	650.—	655.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	867.—	869.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	528.—	529.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	236.75	237.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2457	2462
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	271.75	272.25
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	223.50	224.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	307.60	307.90
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	142.50	142.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	181.25	181.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w. złocie w 40 l.	98.25	98.75
„ „ „ premiowe po 3 pr.	97.—	97.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.—	102.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	99.50	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.50	92.50
„ „ „ „ po 5 prc.	99.70	100.20
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.70	100.20
Gal. banku hip. po 6 prc.	100.90	101.40
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.60	102.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	103.—	103.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	100.—	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.75	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	100.30	100.80
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.75	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	83.—	83.50
z r. 1867	90.80	91.20
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.—	178.50
Clarego po 40 zł. m. k.	43.50	44.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.50	115.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.—	18.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	46.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	40.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14.70	15.—
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.—	9.30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.25	20.25
Salma po 40 zł. m. k.	54.50	55.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	49.—	49.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—	131.50
„ „ po 50 zł. w. a.	68.50	69.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.75	30.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.—	39.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	124.25	124.45
Paryż za 100 fr.	48.97.50	49.02.50
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.81.—	5.83.—
„ pełnej wagi	5.78.—	5.80.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.79.50	9.80.50
Rossyjski imperyał	10.10.—	10.12.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
4½ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
4½ prc. krajowe listy zastawne	91.—	—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 28 lutego 1885.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	83	65
„ „ „ w srebrze	83	95
Renta w złocie	108	40
5 prc. austr. rent marcowa	99	30
Akcye banku wiedeńskiego	866	—
„ „ kredytowego	306	40
Londyn	124	30
Srebro	—	—
Napoleondor	9	80½
Dukat cesarski men.	5	81
100 marek niemieckich	60	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 4831. (1244 3—3)

Anna Wach, włościanka z Ulicka zarębanego uznaną została za marnotrawczynię i ustanowiono dla niej kuratora w osobie Andrucha Łazara z Ulicka zarębanego.

C. k. sąd powiatowy
Niemirów, 8 sierpnia 1884.

L. 1110. (1367 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że p. Aloyza Antonowicz urodz. Makay za marnotrawnicę uznaną została, i jej kuratora w osobie p. Karola Majera burmistrza w Nadwórnie przydano.

C. k. sąd powiatowy
Nadwórna, dnia 25 lutego 1885.

L. 1115. (1349)

Wskutek uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 31 stycznia 1885 l. 4389 Mikołaja Biszko z Dzibułek uznaje się marnotrawcą, mianując kuratorem dla niego Wasyla Andruchów w Dzibułkach

C. k. sąd powiatowy.
Kulików, dnia 12 lutego 1885.

L. 5484. (1345 1—3)

Roman Derkacz z Wierzbowca, został uznany sądownie marnotrawcą i w kuratelę wzięty, dla którego ustanowiono kuratora Andrucha Haszczuka z Wierzbowca.

C. k. sąd powiatowy.
Budzanów, 25 grudnia 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 16837. (814 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia dla Izraela Ginsberga, niewiadomego z życia i miejsca pobytu, względnie dla jego z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców z powodu wniesionego przeciw nim 31. grudnia 1884 do l. 16837 przez Fajgę Riwę Kronfeldową pozwu o jej uznanie i zaintabulowanie za właścicielkę $^1/_{12}$ części realności pod l. k. 9 m. w Przemyślu, jak Dom. III p. 41 n. 14 haer i p. 42 n. 16 haer. na Izraela Ginsberga zapisanej, kuratora w osobie p. adw. dr. Skórskiego z substytucyą p adw. dra Baumfelda i doręczając im pozew z 90 dniowym terminem do obrony, poleca im by swych wymienionych kuratorów w tej sprawie jak należy zastępywali.

Tych zaś wzywa się, by środki obrony udzielili wcześnie ustanowionemu kuratorowi lub oznajmili sądowi swego innego zastępcę, gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie będą musieli przypisać.

Przemyśl, 14 stycznia 1885.

L. 2449. (1252 2—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekujnej c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Aleksandrowi Rodeckiemu pto. 12801 złr. 29 ct. w. a. z pn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Rodeckiego kuratorem adw. dr. Psarskiego z zastępstwem adw. dr. Pietrzyckiego ustanowiono.

W Tarnowie, dnia 21 lutego 1885.

L. 1443. (1191 3—3)

W skutek pozwu tutaj dnia 31 stycznia 1885, l. 1443 wniesionego i do rozprawy pisemnej zadekretowanego Juliusza hr. Dzieduszyckiego przez adw. dr. Moszyńskiego we Lwowie przeciw 1) Leokadyi, Feliksowi, Julianowi, Marceli, Eugeniuszowi, Wawrzynie i Elżbiecie Dobrzańskim, Wacławowi Michałowi Ambroziewiczowi Karolowi Skic i ich spadkobiercom, wszystkim z życia i miejsca pobytu nie znanym, do rąk ustanowić się mającego kuratora, i 2) c. k. Prokuratoryi Skarbu imieniem wys. Skarbu we Lwowie, o uznanie wszystkich na cenie kupna sumy 600 hol. niegdyś Karola Skica w depozycie sądowym przechowanej, ciężących sum z pn. za zgasłe, ustanowiono dla tychże z życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanych i ich spadkobierców, na ich wspólny koszt i niebezpieczeństwo kuratora tutejszego adwokata dr Kwiatkowskiego z substytucyą tut. adw. dr. Buczyńskiego z którym rozprawa według istniejących przepisów przeprowadzoną będzie. Wzywa się więc wyż nazwanych pozwanych i ich z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, aby albo innego zastępcę sobie wybrali, i tegoż tutejszemu sądowi wskazali, albo też wszelkie środki do obrony ich prawa służące ustanowionemu kuratorowie powierzyli, w przeciwnym bowiem razie wszelkie złe skutki z zaniedbania tego wynikać mogące, sami sobie przypiszą.

Stanisławów, 7 lutego 1885.

L. 13250. (969 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ozyasza Rittera, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa kredytowego w Brodach przeciw Izakowi Frachtmanowi, Mojżeszowi Schneider i Ozyaszowi Ritter o 116 zł. 29 ct., ustanowiono dla niego kuratora adwokata dra Ornsteina, wzywając go, by albo sądowi innego zastępcę wskazał, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebne informacye udzielił. Z c. k. sądu powiatowego

Brody, dnia 30 sierpnia 1884.

Licytacye.

3261. (1353 1—3)
W dniach 27 lutego, 30 marca i 27 kwietnia 1885, każdym razem o 10tej godz. rano odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Ołeksy Popowicza własnej, pod l. 62 w Olchowce powiatu dolińskiego położonej, nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 145 złr. 50 cnt. w. a. zpn. na rzecz ogól. roln. kredytowego zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie.

Cena wywołania 300 zł. wadyum 30 zł. Resztę warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Rożniatów, 29 stycznia 1885.

3918. (1363 1—3)
Krakowski sąd deleg. miejski ogłasza, że celem zaspokojenia należytości Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w resztującej kwocie 3261 zł. 68 ct. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 27 marca, 22 kwietnia i 20 maja 1885 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 5 w Węgrzcach Rozalii Seiner własnej.

Cena wywołania 7950 zł. wadyum 795 zł. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 22 maja 1885 o godz. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Leszko z substytucyą adw. dr. Zygmunta Eibenschütza w Krakowie.

Kraków, 6 lutego 1885.

L. 3121. (1347 1—3)
Na dniu 5 marca 1885 o godz. 10 rano przeprowadzi podpisany sąd egzekucyjną przedaż realności pod l. 169 w Równem położonej niehipotecznej Błażeja i Apolonii Oljaszów własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto 210 złr.

Cena wywołania 540 złr.

Wadyum 27 złr.

Reszta warunków akt opisania i oszacowania w registraturze do przeglądu.

C. k. sąd powiatowy
Dukla, dnia 1 października 1884.

L. 4262. (1354 1—3)
W dniach 27. lutego, 30 marca i 27 kwietnia 1885, każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Iwana i Michała Truniaków własnej pod l. 39 w Rypnem powiatu dolińskiego położonej, nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 150 złr. wa. zpn. na rzecz ogól. roln. kredyt. zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie.

Cena wywołania 400 zł. wadyum 40 zł. Reszta warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Rożniatów. 30 stycznia 1885.

L. 792. (1166 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sum 21 złr. 53 ct. i 3587 złr. 41 ct. w. a. z pn., na rzecz c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego, odbędzie się dnia 10 kwietnia, 15 maja i 11 czerwca 1885 każdym razem o godz. 9 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 1809 w Tarnopolu położonej, ut. Dom. 21 pag. 3 n. 5 haer. Michała Mojżesza Zamojrego i Matti Zamojre własnej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, wynosi 10.000 złr. wa.

Wadyum 1000 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po 30 listopada 1884 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie magła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dra Horowitza, a p. adw. dra Mantla zastępcą tegoż.

Tarnopol, 24 stycznia 1885.

L. 7263. (1279 2—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 15 kwietnia 1885, 15 maja 1885 powyżej ceny szacunkowej, lub za cenę szacunkową licytacya połowy realności lk. 30 według wyk. hip. l. 44 gminy Mystków Katarzyny Mężykowej własnej, na rzecz Pawła Michalika pto 70 złr.

Cena wywołania 372 złr. 50 cnt. wadyum 37 złr. 25 cnt.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registaturze.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 15 maja 1885 g. dz. 3 popołudniu.

Grybów, 3 stycznia 1885.

L. 5797, (1331 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości że celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Safrana w kwocie 37 złr. 50 cnt.zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż, realności pod n. 378 w Trembowli położonej wedle dom. Th. IV. pag. 747 n. 2 haer. Rocha Nijakowskiego własnej dnia 26 marca 23 kwietnia i 28 maja 1885 każdym razem o 10 godzinie przedpołudniem z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 950 złr. w. a. Wadyum 95 złr. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze. Kuratorem wierzycieli ustanowiono p Mikołaja Strogania z Trembowli.

Trembowla, 26 listopada 1884

L. 11502. (1282 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach przedsięweźmie dnia 13 kwietnia i dnia 18 maja 1885 o godzinie 10 rano w budynku sądowem licytacyjną sprzedaż realności pod l. 7 i 17 w Wolicy, piaskowej położonych, niehipotecznych Rozalii Kukułkowej i masy spadkowej Marka Kukułki własnych, w sprawie Edwarda Slaskiego i Samuela Biera pto 1500 złr. Cena wywołania 205, zł. wadyum 20 złr. Na wypadek niesprzedania tych realności na wyznaczonych terminach za cenę szacunkową lub wyżej do ułożenia warunków ułatwiających.

Termin na dzień 1 czerwca 1885 10 rano wyznaczono.

Resztę warunków oraz protokoły zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Ropczyce, 30 grudnia 1884.

L 4269. (1280 2—3)
W dniach 13 kwietnia 1885, 11 maja 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności leżącej masy po ś. p. Iwanie Stefurak własnej pod lk. 10 w Młodiatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie należytości 24 złr. zpn. na rzecz Herscha Kriegsmanna.

Cena szacunkowa stanowi 30 złr. zakład 3 złr.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną gdyby sprzedaż na drugim terminie do skutku nie przyszła, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 8 czerwca 1885 wyznaczonym zostaje.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy
Peczeniżyn, dnia 31 grudnia 1884.

L. 93. (1328 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości iż w sprawie i na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Henrykowi i Barbarze małż. Hänslom pto 2000 złr. celem zaspokojenia pozostałych do spłacenia 7 rat pożyczkowych każdej po 120 złr. wraz z 9prc. zwłoki od dnia zapadłości każdej raty i asekuracyę ogniową, tudzież resztującego kapitału do spłacenia 1208 złr. 36 ct. zpn. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności Henryka i Barbary z Urslów małż. Hänslów własnej pod lk. 7 lwh. 84 w Felsendorfie (Opace) położonej na dniu 8 kwietnia 7 maja i 29 maja 1885 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym przedsięwziętą zostanie, z tem iż w pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej ceny wywołania 4000 złr. w trzecim terminie zaś nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność tę obciążającym długom hipotecznym.

Gdyby na powyższych terminach sprzedaż do skutku nie przyszła wyznacza się celem ułożenia ulżywających warunków licytacyjnych termin na 15go czerwca 1885 godzinę 10 rano, na który strony i wierzycieli hipotecznych pod rygorem §. 148 ust sąd. wzywa się

Wadyum wynosi 400 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Lubaczów, 19 stycznia 1885.

L. 15556. (1276 3—3)
Dnia 24 kwietnia i 28 maja 1885 o godz. 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Wykotach położonej, wyk. hip. 186 objętej, w sprawie towarz. zalicz. w Wykotach, Samborskiego obwodu, przeciw Mordkowi Begleiterowi pto 158 złr z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 180 złr. aw., wadyum 18 złr. aw.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Gdyby na powyższych terminach rzeczona realność sprzedaną nie została, przeto celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych, wyznacza się termin na dzień 24 czerwca 1885 o godz 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. d.
Sambor, 25 listopada 1884.

L. 5581, 5582. (1032 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. Towarzystwa kredyt. ziemskiego we Lwowie w kwocie 34.366 złr. 21 ct. w. a. z pn., z zastrzeżeniem wszakże prawa potrącenia kwot na rachunek może zapłaconych, rozpisuje publiczną przymusową sprzedaż dóbr Szklary z przyległościami Kolanowka i Helenów, wedle Dom. 282 pag. 83 n. 25 haer. obecnie wykaz hipoteczny l. 224 księgi gruntowej dla majętności tabularnej Szklary cum att. Kajetana Junoszy Załuskiego własnych, powyższej pretensyi wedle dom. 443, pag. 382, n. 151 on., obecnie karty C. poz. 2 za hipotekę służących, pod następującemi warunkami ułatwiającymi.

1. Licytacya odbędzie się w tut. sądzie w biurze VII w jednym tylko terminie, a mianowicie na dniu 8 kwietnia 1885 o godz. 10 przed południem.

2. Cenę wywołania stanowi suma 50.000 złr. w. a., niżej której to sumy na terminie tym dobra rzeczone sprzedane nie będą.

3. Wadyum wynosi 5.000 w. a., w gotówce, bądź w papierach wartościowych.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny, przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się obie strony i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, zaś niewiadomego z miejsca pobytu wierzyciela hipotecznego Józefa Załuskiego tudzież tych wierzycieli, którymby uchwała niniejsza lub którakolwiek późniejsza na czas albo wcale doręczoną być nie mogła, albo którzyby po dniu 8 sierpnia 1883 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawo zastawu na sprzedać się mających dobrach nabyli, niniejszym edyktem do rąk kuratora adw. dra Alojzego Rybickiego z substytucyą adw. dra Fechtdegena w Rzeszowie.

Rzeszow, 18 grudnia 1884.

L. 6075. (1250 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 169 złr. 23 ct. a. w. z pn., na rzecz Józefa Rogali, odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż $^1/_6$tej części realności pod n. k. 51 w Trzcianie położonej, wyk. hip. l. 51 objętej, Joanny 1o Tyrała, 2o Kubackiej własnej, a na 297 złr. $^2/_6$ ct. aw. oszacowanej, w trzech terminach a to: dnia 8 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1885 każdym razem o godz. 10 rano w tutejszym sądzie powiatowym.

Akt oszacowania, ekstrakt tabularny są w tutejszej registraturze do przejrzenia.

Wiśnicz, dnia 31 grudnia 1884.

L. 13741. (934 3—3)
Dnia 8 kwietnia, 7 maja i 3 czerwca 1885 o godz. 10 rano, odbędzie się w tut. c. k sądzie przymusowa publiczna sprzedaż sumy 150 złr. a. w., zahipotekowanej na rzecz Blimy Singer w stanie biernym realności wyk. hip. l. 9 dla gminy Torhanowice objętej, Uschera i Blimy Bart własnej, w stanie biernym której to sumy ciąży prawo zastawu dla wierzytelności obecnej egzekwentki, w sprawie Serli Tischmann przeciw Blimie Singerowej pto 100 złr. aw. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 150 złr, wadyum 15 złr. a. w.

Przy pierwszych dwóch terminach suma ta tylko za lub wyzej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. d.
Sambor, dnia 29 października 1884.

L. 18689. (1277 3—3)
Dnia 24 kwietnia 1885, i 28 maja 1885, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 44 w Maksymowicach powiatu Samborskiego położonej wyk. hip. 7 objętej, w sprawie Kelmanna Baumwolspienera przeciw Stefanowi Bodnar pto resztującej sumy 80 złr. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1212 złr. a. w, wadyum 121 złr. 20 ct. a. w.

Gdyby realność na powyższych terminach sprzedaną nie została, przeto celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 24 czerwca 1885, o 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora adwokata dr. Steuermanna z substytucyą adwokata dr. Witza w Samborze.

C. k. sąd powiatowy m. d.
Sambor, dnia 15 stycznia 1885.

L. 12198. (1271 3—3)
Na zaspokojenie pretensyi galic. akc. banku hipot. we Lwowie w kwotach 924 zł. 924 złr. i 924 złr. zpn. przedsięwziętą zostanie w dwóch na dzień 24 marca i 14 kwietnia 1885 o godz. 10 rana w biurze IV tutejszego sądu wyznaczonych terminach publiczna licytacyjna sprzedaż części dóbr Czeremchów III Zarszczyzna w tutejszym powiecie położonych, dłużniczki Antoniny Cetwińskiej własnych.

Cenę wywołania poniżej której rzeczone dobra przy powyższych terminach sprzedane nie zostaną stanowi wartość dóbr tych przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 57700 złr. w. a.

Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania tj. 5770 złr. wa.

W razie nie przyjścia do skutku sprzedaży przy wyznaczonych wyż terminach wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 21 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie. Kuratorem nieznanych i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli ustanowiono tut. adw. dr. Edwarda Milgroma.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny jako też wyciąg z księgi bankowej zrealizowanych pożyczek przejrzeć lub odpisać można w tut. registraturze.

C. k. sąd obwodowy.
Kołomyja, 18 grudnia 1884.

L. 6150. (1257 3—3)
W dniach 10 kwietnia 1885, 8 maja 1885 i 5 czerwca 1885, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności dłużników Michała i Maryi Kwaśniuk własnej pod lk. 40 w Markowce położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 4 kwietnia 1872 do l. 1485 zastawniczo opisanej na zaspokojenie należytości 86 złr. 76 cnt. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi kwota 365 złr. wa. zakład zaś 36 złr. wa.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym został c. k. Notaryusz Henryk Szeib w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy
Peczeniżyn, dnia 10 września 1884.

L. 8117. (1281 3—3)
W dniach 10 kwietnia 1885, 8 maja 1885 i 5 czerwca 1885, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności po ś. p. Maksymie Panch małoletnich dzieci pod lk. 102 w Peczeniżynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie należytości 320 złr. zpn. na rzecz Judy Rosenhek.

Cenę wywołania stanowi kwota 828 złr. zakład zaś 82 złr. 80 cnt. w. a.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch pierwszych terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim terminie nawet niżej takowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Grzegoż Jasiński w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.
Peczeniżyn, dnia 30 grudnia 1884.

Upadłości.

L. 808. (1223 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Tymoteusza Gilara właściciela realności pod nk. 90 w Sporyszu zamieszkałego, a to do całego ruchomego, gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomego majątku położonego w krajach, w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868, dz. p. p. z r. 1869, nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został pan Edward Seuchter c. k. sędzia powiatowy w Zywcu, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Bogdani w Zywcu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy. tudzież obrania wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 20 marca 1885, o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić

się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczone mi były, powinni takowe do dnia 20 kwietnia 1885, stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie obwodowym, lub u komisarza konkursowego zgłosić i na terminie w dniu 21 maja 1885, o godzinie 10 przed południem, odbyć się mającem, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Sporyszu lub w pobliżu nie mieszkają winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego w celu doręczania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego, zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Wadowice, dnia 19 lutego 1885.

L. 104. (1209 3—3)

Podaję do wiadomości, że celem powzięcia uchwały co do ugody zaproponowanej w sprawie konkursowej Rudolfa Wagnera i spółki wyznaczam termin na dzień 13 marca 1885 o godzinie 10 z rana z tem że projekt ugody u podpisanego komisarza konkursowego lub u zarządcy masy przejrzany być może.

Biała, dnia 19 stycznia 1885.

C. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy

L. 9641. (1300 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, nr. 1 d. p. p., położony majątek nieprotokołowanej spółki handlowej „Eidel Nelken &. syn" we Lwowie, tudzież na majątek jawnych wspólników Eidli Nelken i Wilhelma Nelken.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. Radcy sądu kraj. Samolewiczowi, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. Roberta Czajkowskiego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 10 marca 1885, o godzinie 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rzbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 4 maja 1885, i podać ją na terminie na dzień 2 czerwca 1885, o godzinie 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k sądu krajowego

Lwów, dnia 24 lutego 1885.

Konkursa.

L. 1459. (1275)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako handlowy, zarządził wpisać w rejestr stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmę „stowarzyszenie kredytowe w Mikulińcach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką" „Credit Verein in Mikulińce registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftunk", a to na podstawie statutu z dnia 26 stycznia 1885. zawierającego następujące ustawa wymagane postanowienia.

1) Towarzystwo kredytowe w Mikulińcach zawiązało się na podstawie statutu z dnia 26 stycznia 1885.

2) Nosi firmę „Towarzystwo kredytowe w Mikulińcach stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką," lub „Credit Verein in Mikulince registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung"

3) Siedzibą stowarzyszenia są Mikolińce

4) Przedmiotem towarzystwa tego jest dostarczać członkom swoim gotówki potrzebnej do obrotu w handlu i gospodarstwie.

5) Zarząd stowarzyszenia sprawuje Dyrekcya z 4 członków złożona w której skład wchodzą Zazar Morgenstern, jako zwierzchnik, Alter Rothstein jako sekretarz, Jakób Marmorek jako kasyer, Fischel Vogel jako kontrolor.

6) Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony.

7) Udział członka wynosi najmniej 10 zł

8) Za zobowiązania stowarzyszenia odpowiada każdy członek sol darni do podwójnej kwoty swej wkładki.

Do zobowiązania stowarzyszenia potrzebnym jest podpis wszystkich 4 dyrektorów umieszczony pod firmą stowarzyszenia a do ogłoszeń i poleceń w sprawach stowarzyszenia, jako też do skuteczności wygotowania dokumentów stowarzyszenia obowiązujących, podpis pod firmą Stowarzyszenia prezesa rady nadzorczej i najmniej 2 członków dyrekcyi.

10) Ogłoszenia uskutecznia się przez publiczne obwieszczenia, a w wypadkach ważniejszych także przez umieszczenie w publicznych dziennikach.

Tarnopol, dnia 7go lutego 1885.

L. 127. (1373 1—3)

Celem obsadzenia nowo systemizowanych rozporządzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1885 l. 21761 posad c. k. notaryuszy w okręgu c. k. lwowskiej Izby notaryalnej a mianowicie w Janowie, Niemirowie, Mostach wielkich, Delatynie, Wojniłowie, Gwoździcu, Obertynie, Budzanowie, Wiśniowczyku i Łopatynie a względnie posad przez przeniesienie opróżnić się mających, rozpisuje się niniejszem konkurs z wezwaniem, by ubiegający się o te posady w przeciągu czterech tygodni licząc od dnia trzeciego umieszczenia ogłoszenia tego w Gazecie lwowskiej podania swe po myśli §. II nst. not. należytemi dowodami opatrzone do c. k. Izby notaryalnej we Lwowie wnieśli,

Z c. k. Izby notaryalnej

Lwów, dnia 14 lutego 1885.

L. 1521. (1342 1—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada kancelisty z roczną płacą 600 złr. dodatkiem aktywalnym 180 złr. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę kancelisty w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 5 marca 1885 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków, 25 lutego 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 31. (1348 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Juliana Juriewicza, iż Mojżesz Weiselberg wytoczył przeciw temuż i innym spór o 3000 złr.

Wzywa się więc Juliana Juriewicza aby ustanowionego kuratora dr. Schmiedta z Tarnopola należytą informacyą zaopatrzył lub do rozprawy 17 marca 1885, o godzinie 9 rano innego pełnomocnika przedstawił, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Husiatyn, dnia 23 stycznia 1885.

L. 951. (876 1—3)

Wzywa się wszystkich, którzyby na mocy §. 25 ust. not. jakiekolwiek pretensye z kaucyi ś. p. Henryka Jankowskiego c. k. notaryusza w Radziechowie zaspokojone być mające, stawiać chcieli, aby takowe w przeciągu 6 miesięcy do Izby tutejszej zgłosili, albowiem w przeciwnym razie po upływie tego terminu owa kaucya bez względu na ich pretensye spadkobiercom wydaną zostanie.

C. k Izba notaryalna

We Lwowie, dnia 17 stycznia 1885.

Prezydent *Szemelowski.*

L. 648. (1369 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Starej-soli zawiadamia p. p. Józefa Reiss i Józefa Korneckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że pod dniem 25 stycznia 1885 l. 648, wniósł przeciw tymże do sądu tutejszego Boruch Eisig Rosenbaum pozew, o wykreślenie na karcie ciężarów wykazu hipotecznego l. 96. dla gminy Chyrowa zapisanego obowiązku Herscha Rosenbaum z 12 września 1843, dzierżawcom propinacyi Dobromilskiej, a to: Sekcya I. II. IV. Józefowi Reiss i Józefowi Korneckiemu z powodu dzierżawy likwidowane utraty z własnego funduszu wynagrodzić, że w sprawie tej termin do rozprawy na dzień 27 maja 1885, o godzinie 9 rano wyznaczono, i dla nieobecnych kuratora w osobie Polikarpa Strzeleckiego z Chyrowa ustanowiono. Rzeczą więc Józefa Reiss i Józefa Korneckiego jest, temuż zastępcy przed terminem środków obrony podać, lub też innego zastępcę sądowi wskazać.

C. k sąd powiatowy.

Stara-sól, 28 stycznia 1885.

L. 936. (1319 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ustanawia w celu doręczenia uchwały tabularnej z dnia 29 maja 1884 l. 2604, w sprawie wykreślenia z dóbr Raniżów, prawa dzierżawy folwarku „Markowizna" dla niewiadomej z miejsca pobytu Sabiny Singerowej kuratorem adwokata dr Reicha, a jego zastępcą adwokata dr. Bindera i o tem też Sabinę Singerową w celu strzeżenia swych praw zawiadamia.

Rzeszów, dnia 12 lutego 1885.

L 935. (1318 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Maksymiliana Singera kuratorem adwokata dr. Reicha, a jego zstępcą adwokata dr Bindera, w celu doręczenia uchwały tabularnej z dnia 29 maja 1884 l. 2605, w sprawie wykreślenia z dobr Raniżów prawa dzierżawy, i o tem kuranda w celu strzeżenia swych praw zawiadamia.

Rzeszów, dnia 12 lutego 1885.

L. 10448. (1255 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu i życia Tomasza Galarego, aby się do spadku Katarzyny Galarowej zmarłej w Brzezówce w dniu 13 czerwca 1860 w ciągu jednego roku zgłosił, gdyż po upływie tego czasu spadek z ustanowionym dlań kuratorem p. Władysławem Trzecieskim pertraktowanym zostanie.

C. k sąd powiatowy

Dąbrowa, dnia 20 grudnia 1884.

L. 934. (1317 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie w sprawie egzekucyjnej galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego pr[illegible] Władysławowi hr. Reyowi o 73642 złr. i 5068 złr, 52 ct. w. a. z pn., celem doręczenia Jakówi Engelhardtowi uchwały z dnia 21 sierpnia 1884 l. 4642 zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Engelhardta, w skutek podania Majera Kaufa depr. 4 lutego 1885 l. 934, ustanowiono dla niego na koszt i niebezpieczeństwo jego kuratorem p. adw. dr. Reicha z substytucyą p. dr. Koppla adwokata w Rzeszowie, z których pierwszemu doręczoną zostaje uchwała z dnia 21 sierpnia 1884 l. 4642, dla niego przeznaczona, i wzywa tegoż nieobecnego, aby ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił ze swej strony potrzebnej informacyi, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Rrzeszów, dnia 12 lutego 1885.

K. 1313. (1321 1—3)

C. k sąd obwodowy w Rzeszowie w sporze wekslowym Alty Wang przeciw Judzie Grosshausowi, Schulemowi Amkrautowi i Chunie Grosshausowi o zapłacenie 400 złr., ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Chuny Grosshausa kuratorem adw. dra Reicha a tegoż zastępcą adw. dra Bindera i o tem tegoż Chunę Grosshausa celem strzeżenia swych praw zawiadamia.

Rrzeszów, 19 lutego 1885.

L. 186. (1035)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Löbla Tannenbauma, że w sporze towarzystwa kredytowego lwowskiego przeciw T. X. Wykowskiemu o 23100 złr. celem doręczenia mu t, s. uchwały tabularnej z 16 października 1884 l. 9131 i zastępowania w tej sprawie aż do zgłoszenia się ustanowił kuratorem ad actum adw dra. Tokarza z zastępstwem adw. dra. Busia

W Tarnowie, dnia 15 stycznia 1885

L. 10126 (1169 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Józefa czyli Josla Karpfa z miejsca pobytu nieznanego, iż przeciw niemu Jsaak Rubenfeld pozew o zapłatę sumy 814 złr. 88 ct. w. a. wniósł, który do pisemnej rozprawy zadekretowany został.

Oraz ustanowił sąd dla niego kuratora w osobie adwokata Mendrochowicza i poleca mu, by co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 14 stycznia 1885.

L. 1123. (1256 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Myślenicach zawiadamia Klarę Dąbrowską z miejsca pobytu niewiadomą, że Jakób i Katarzyna Wiatrowie wnieśli pozew przeciw [illegible] cenie kwoty 50 złr. w. a. [illegible] termin do rozprawy drobiazgowej [illegible] 23 marca 1885 wyznaczony został [illegible] wiając dla tejże kuratora w osobie p. dr. Adelmana w Myślenicach, [illegible] że, aby ustanowionemu kuratorowi [illegible] możliwe środki do swej obrony [illegible] nego obrońcę sobie obrała, gdyż w [illegible] nym razie złe skutki z tąd wyni[illegible] sobie przypisać winna.

Myślenice, dnia 19 lutego 18[illegible]

L. 90. [illegible]

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie [illegible] wa niewiadomych z życia i miejsca [illegible] Teresę z Rzewuskich Radziwiłłowej [illegible] bierców Józefa Jastowskiego, Ann[illegible] tów Eysymontowej, Franciszka Eys[illegible] Józefy Miciakiewiczowej względnie [illegible] wiadomych z życia i miejsca pobytu [illegible] kobierców tychże, iż z powodu w[illegible] na dniu 4 stycznia 1885, do l. [illegible] gminę Jezierzankę przeciw c. k. Pr[illegible] ryi Skarbu imieniem konwentu O[illegible] nikanów w Podkamieniu i im pozw[illegible] nie prawa własności do parcel 120[illegible] w Jezierzance, celem ich zastępstwa [illegible] tymże sporze na ich koszt i niebezp[illegible] stwo kuratorem adw. tutejszy p. [illegible] kowski ze substytucyą adw. p. Bill[illegible] nowiony został. Wzywa się przeto [illegible] nych pozwanych względnie ich sp[illegible] ców, aby się do ustanowionego [illegible] zgłosili i jemu swe środki obrony [illegible] gdyż w przeciwnym razie wynikłe [illegible] tki sobie przypisać będą musieli.

Złoczów, 17 stycznia 1885.

L. 1540. [illegible]

W sprawie egzekucyjnej Daw[illegible] prawonabywcy Judy Weinberga [illegible] spadkobiercom ś.p. Antoniego Kos[illegible] z Radomyśla, ustanawia się dl[illegible] z miejsca pobytu Julii Kosterk[illegible] kuratora ad actum w osobie p. [illegible] Jarosza burmistrza z Radomyśla.

O czem się Julię Koster[illegible] zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy,

Radomyśl, dnia 20 grudnia 18[illegible]

L. 16838. [illegible]

C. k. sąd obwodowy w Przem[illegible] stanawia dla niewiadomej z życia i [illegible] pobytu Emilii Sommer 2go małż. [illegible] jej z życia i miejsca pobytu niewia[illegible] spadkobierców z powodu wniesionego [illegible] ciw nim przez Feigę Riwę Kronfeld [illegible] grudnia 1884 do l. 16830 pozwu o [illegible] lacyę sumy 3033 złr. 20 ct. ciążą[illegible] Dom I. p. 78 n 4 on. D III p. [illegible] on. D. III p. 41 n. 11 on. i Dom. [illegible] n. 13 on na realności pod l. k. [illegible] Przemyślu kuratora w osobie p. a[illegible] Skorskiego z substytucyą p. adw. dr. [illegible] felda w Przemyślu i doręczając mu [illegible] z 90 dniowym terminem do obrony [illegible] by pozwanych w tym sporze jak[illegible] zastępywał.

Tych zaś wzywa się by środki [illegible] udzielili ustanowionemu kuratorowi [illegible] oznajmili sądowi innego zastępcę, [illegible] skutki zaniedbania tylko sobie przypi[illegible] dą musieli.

Przemyśl, 14 stycznia 1885.

L. 20654. (1290 [illegible]

C. k sąd krajowy we Lwowie [illegible] mo czyni, że w skutek prośby c. [illegible] kuratoryi skarbu uchwałą z dnia 17 [illegible] 1883 l. 34040, intabulacyi egzek[illegible] prawa zastawu dla podatku czynszowego [illegible] lata 1880, 1881 i 1882, w kwotach [illegible] 28 ct., 398 złr. i 23 ct. i 525 złr. [illegible] z ustawowemi odsetkami zwłoki [illegible] biernym zapisanych na imię Brend[illegible] stein, Lei Herzman, Mojżesza Feuers[illegible] Leiby Werberg części realności pod [illegible] m. we Lwowie na rzecz wys. skarbu [illegible] lono

Powyższa uchwała doręcza się [illegible] niewiadomym z życia i miejsca pobytu [illegible] Weinert, Ryfce Feuerstein i Gitli [illegible] stein do rąk ustanowionego kuratora [illegible] dr. Waldmana, z zastępstwem adw. d[illegible] b go. wzywając zarazem niniejszym [illegible] Chunę Weinert, Ryfkę Feuerstein [illegible] w należytym czasie u ustanowionego [illegible] tora lub też w sądzie osobiście albo [illegible] innego zastępcę się zgłosiły i celem prze[illegible] gania swoich praw stosownych użyły [illegible] ków, ile że niekorzystne skutki z zanie[illegible] wyniknąć mogące sobie przypisać będą [illegible] siały.

Lwów, dnia 10 maja 1884.

L. 1209. (1294 [illegible]

Zbaraski sąd powiatowy prostuje [illegible] edykt z 20 stycznia 1885 l. 7258, w [illegible] wie egzekucyjnej Emila dr. Sternklar[illegible] ciw nieobjętej masie spadkowej Chan[illegible] Auny Grünhaut o 450 1000 i 100 [illegible] w ten sposób, że wadyum wynosić [illegible] złr., a nie 158 złr. 50 ct.

Zbaraż, dnia 23 lutego 1885.

(1073 3—3)
k. sąd obwodowy wzywa na prośbę
go Bibra i Adeli z Bibrów Prager
zgubionych książeczek kasy o-
ści w Przemyślu nr 11958 na 1000
i nr. 11960 na 300 zł. opiewają-
wierających klauzulę winkulacyjną
Adeli z Bibrów Prager tylko za ze-
em ojca Maurycego Bibra, aby tako-
rzeciągu sześciu miesięcy sądowi tu-
tem pewniej przedłożył, bowiem w
ym razie książeczki te po upływie
su za umorzone uznane zostaną.
rzemyśl, 21 stycznia 1885.

(714 3—3)
k. sąd powiatowy w Ropczycach
z miejsca pobytu niewiadomych An-
i Franciszka Wajdów, synów zmarłe-
Wielopolu dnia 6 września 1875, z
wieniem rozporządzenia ostatniej wo-
Wajdy, aby w ciągu roku od dnia
ego w sądzie tutejszem zgłosili się
oświadczenie spadkowe, gdyż ina-
adek pertraktowanym będzie ze zgła-
mi się spadkobiercami i z ustanowio-
dla nich kuratorem Michałem Łopu-
m z Wielopola.
opczyce, dnia 24 listopada 1884,

(1093 3—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy
owie na prośbę Ludwika Podobiń-
ogłasza, że weksel z daty: Złoczów
1866 na 300 złr. opiewający, w
miesięcy od daty płatny, przez ś. p.
Kozłowską akceptowany, przez ś. p
anka Schneli wystawiony, według po-
proszącego zagubiony został.
zywa się przeto posiadacza weksle
takowy do dni 45 od ogłoszenia tego
tem pewniej w sądzie tutejszym przed-
eże w razie przeciwnym weksel ten
ie tego terminu, jako umorzony
zostanie.
Złoczów 31 stycznia 1885.

6. (1031 3—3)
k. sąd obwodowy jako handlowy w
zawiadamia niewiadomego z miej
bytu Stanisława Matkowskiego, że
niemu wniesiona została przez „kasę
ości w Tarnopolu" dnia 3 lutego
1656 prośba o nakaz zapłaty sumy
w. a. z pn. 1 ze ustanowiono dla
kuratorem ad actum adw. dra. Glogera
ęca tegoż adwokata dra. Sterklara
Tarnopolu zamieszkałych.
dy nakaz zapłaty panu drwi. Glogio-
ręczony został przeto wzywa się z
pobytu niewiadomego Stanisława
wskiego, by temuż dostarczył wszel-
rodków obrony lub innego zastępcę
oznaczył, gdyż inaczej sam sobie
i przypisze.
Tarnopol 7 lutego 1885.

539. (810 3—3)
k. sąd obwodowy w Przemyślu u-
dla niewiadomego z życia i miej-
obytu Jana Chumczyńskiego i jego z
miejsca pobytu nieznanym spadko-
z powodu wniesionego przeciw nim
Prokuratoryi skarbu przez Feigę Ri-
feldową, 31 grudnia 1884, do l.
pozwu o ekstabulacyę sumy 2430 zł.
t. w. w. ciężącej, jak dom. III. p.
14 on. na realności pod l. k 9 m.
myślu kuratora w osobie p. adw. dr.
ga z substytucyą p. adw. dr. Baum-
Przemyślu, i doręczając mu pozew
niowym terminem do obrony poleca
wymienionych nieobecnych pozwa-
tej sprawie jak należy zastępować.
ich zaś wzywa się, by środków ob-
dzielili ustanowionemu kuratorowi,
najmili sądowi innego zastępcę, gdyż
zaniedbania tylko sobie przypisać
musieli.
rzemyśl, 14 stycznia 1885.

2. (672 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Uhnowie za-
z miejsca pobytu niewiadomego
ora vel Fedka Demków (syna Mikołaja),
prośbę Tomasza Jurkiewicza de praes
pada 1884 l. 8522 dozwolono na pod-
skryptu dłużnego dtto Żółkiew 22go
1879 l. rep. 7175 intabulacyę prawa
u dla sumy 800 złr. a. w. z pn., w
biernym 1/3 części realności wyk. hip.
gminy kat. Wulka mazowiecka objętej
ie biernym 1/10 części realności
hip. 65 powyższej gminy objętej a na
Fedka Demków (syna Mikołaja) zapi-
na rzecz Tomasza Jurkiewicza, że dla
ustanowiono kuratorem ad actum Ste-
Matwijów naczelnika gminy Wulka
wiecka, i że temu kuratorowi uchwałę
lającą wpisu powyższego prawa zasta-
ręczono.
Uhnów, 27 listopada 1884.

36. (1116 3—3)
Sąd obwodowy zawiadamia nieobjętą
spadkową Samuela Schwarza i Rozyny
ardtowej, w końcu z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Schwarza o uchwale do l. 7866 1884 dozwalającej wykreślenie sumy 38 zł. 53 1/3 ct. m. k. z procentem na karcie C. wyk. hip. l. 138 Nowego Sącza dla niego intabulowanej do rąk kuratora adw. dra Schornsteina w Nowym Sączu doręczonej.

C. k. sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 6 grudnia 1884.

L. 1967. (1117 3—3)
Stanisławowski c k. sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mieczysława barona Błażowskiego, że w sprawie wekslowej Judy Chaima Barana przeciw niemu o 1400 zł. w. a. ustanowiono dlań kuratora w osobie adwokata dra Kwiatkowskiego w Stanisławowie z zastępstwem adwokata dra Katzenellenbogena, zaczem się go wzywa, aby kuratorowi temuż potrzebnych udzielił informacyj, lub innego ustanowił i sądowi o tem doniósł.
Stanisławów, 11 lutego 1885.

L. 622. (1094 3—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie na prośbę Ludwika Podobińskiego ogłasza, że weksel z daty Brody 9 marca 1876 na 300 zł. opiewający, dnia 31 maja 1876 w Brodach płatny, przez Rozalię Burkiewicz akceptowany, przez Ignacego Bluj wystawiony i przez tegoż na Ludwika Podobińskiego zyrowany, według podania proszącego zagubiony został.

Wzywa się przeto posiadacza wekslu tego, by takowy do dni 45 od zgłoszenia tego edyktu tem pewniej w sądzie tutejszym przedłożył, ileż w razie przeciwnym weksel ten po upływie tego terminu jako umorzony uznany zostanie.

O tem zawiadamia się zarazem z życia i miejsca pobytu nieznajomych akceptantkę Rozalię Burkiewicz, wystawiciela Ignacego Bluj na ręce ustanowionego dla dla nich kuratora adw. dr. Mijakowskiego w Złoczowie, któremu podstawiono adw. dr. Ornstein w Brodach.
Złoczów 31 stycznia 1885.

Z. 2053. (954 3—3)
Das k. k. Landes- als Handelsgericht in Lemberg macht hiemit dem abwesenden, dem Aufenthalte nach unbekannten Jakob Chat, gewesenen Inhaber der Wiener Firma „Brüder Chat" kund, daß gegen denselben unterm 17. Jänner 1885, Zl. 2053, zu Gunsten der allgemeinen Depositen-Bank in Wien der Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 76 80 fr. ö. W. f.NG. erlassen wurde.

Nachdem der Aufenthaltsort des Jakob Chat unbekannt ist, wird für denselben zum Curator der Adv. Dr. Feiles und zu dessen Substituten der Adv. Dr. Stand beide in Lemberg bestellt, und dem Curator obenwähnter Zahlungsauftrag zugestellt.

Es wird hiemit Jakob Chat aufgefordert, dem bestellten Curator alle, zu seiner Vertheidigung dienlichen Behelfe beizuschaffen oder sich einen anderen Vertreter zu wählen, widrigens derselbe wegen Unterlassung dessen, alle hiedurch möglich entstehenden schädlichen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.
Lemberg am 17. Jänner 1885.

L. 2710. (1323 2—3)
Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych Dawida Majera Zająca i Mirel Zającową, iż przeciwko nim wytoczyła pozew sumaryczny Anna Duschak pto 200 złr. i że dla nich ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Leona Rotweina i termin do rozprawy na 6 marca 1885 o 9tej rano wyznaczono.

Przeto poleca się tymże, aby sądowi donieśli o miejscu swego zamieszkania lub pełnomocnika ustanowili. inaczej skutki zaniedbania tego sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd del g. miejski.
Kraków, 22 stycznia 1885.

Księgi gruntowe.

L. 21616. (1314 1—3)
Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych:
Sadkowa Góra i Rzyska, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;
Kunowa i Pustowola, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;
Dzwonowa, w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;
Wolica Piaskowa, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;
Dąbrowica, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;
Budy, w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;
Wieprzec, w okręgu sądu powiatowego w Jordanowie;
Zagórnik, w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie;
Stawy stare, w okręgu sądu powiatowego w Oświęcimie położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz ust. kraj. wygotowane, za nowe księgi gruntowe tychże gmin poczynając od dnia 31 stycznia 1885 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi, może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie, celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez odpisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej do dnia 15 lutego 1886, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu, jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mających pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych i niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.
Kraków, 2 grudnia 1884.

L. 18417. (630 3—3)
Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych pod następującemi nazwami tabularnemi:
I. w okręgu sądu krajowego w Krakowie:
Liszki w obrębie gminy katastralnej Liszki;
Rybna w obrębie gminy katastralnej Rybna — w okręgu sądu powiatowego w Liskach;
Drwinia w obrębie gminy katastralnej Drwinia;
Niedary małe, Niedary wielkie, w obrębie gminy katastralnej Niedary — w okręgu sądu powiatowego w Bochni;
Łysagóra w obrębie gminy katastralnej Łysagóra;
Gwoździec i Gwoździec średni w obrębie gminy katastralnej Gwoździec;
Charzewice i Przysiołek Melsztyn w obrębie gminy katastralnej Charzewice;
Faściszowa w obrębie gminy katastralnej Faściszowa;
Złota w obrębie gminy katastralnej Złota;
Słona w obrębie gminy katastralnej Słona;
Łukanowice w obrębie gminy katastralnej Łukanowice;
Olszyny w obrębie gminy katastralnej Olszyny;
Wielka wieś w obrębie gminy katastralnej Wielka wieś;
Biskupice i Domosławice w obrębie gminy katastralnej Biskupice — w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu:
Grabno w obrębie gminy katastralnej Grabno — w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;
Bendzieszyna część dom 125, pag 193 i dom 265, pag 334 i
Bendzieszyna część dom 125, pag 175 w obrębie gminy katastralnej Bendzieszyna.
Porembka w obrębie gminy katastralnej Porąbka uszewska — w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;
II w okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:
Zabratówka w obrębie gminy katastralnej Zabratówka;
Wola Rafałowska w obrębie gminy katastralnej Wola Rafałowska — w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;
Jasionka (dawniej przyległość Łąki) Gąsiówka i Grąt (villa) w obrębie gminy katastralnej Jasionka Ia część — w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;
Kupno w obrębie gminy katastralnej Kupno — w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;
Wola zarzycka w obrębie gminy katastralnej Wola zarzycka;
Koenigsberg w obrębie gminy katastralnej Koenigsberg — w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;
III w okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:
Gronków dom 113, pag 256, przyległość do Zakopanego, w obrębie gminy katastralnej Gronków — w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;
Męcina wielka w obrębie gminy katastralnej Męcina wielka — w okręg sądu powiatowego w Gorlicach;
Witkówka i Tabaszowa w obrębie gminy katastralnej Tabaszowa;
Tropie, Trąbki, Tropskie, Wiatrowice górne, Wiatrowice dolne i Habalina, w obrębie gminy katastralnej Wiatrowice — w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Nowym Sączu;
IV w okręgu sądu obwodowego w Wadowicach:
Korbielów w obrębie gminy katastralnej Korbielów — w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;
Przytkowice górne i Przytkowice dolne w obrębie gminy katastralnej Przytkowice — w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi;
Jaroszowice i Zaskawie w obrębie gminy katastralnej Jaroszowice i Zaskawie;
Łękawica dom 324, pag 457, Łękawica dom 324, pag 493 — Zagórze, Brankowka i Ostałówka, w obrębie gminy katastralnej Łękawica — w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Wadowicach;
Rzyki w obrębie gminy katastralnej Rzyki — w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie położonych, według ustawy krajowej z 10 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając:
od dnia 15 grudnia 1884
uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie wymienione:
pod I w sądzie krajowym w Krakowie,
pod II w sądzie obwodowym w Rzeszowie,
pod III w sądzie obwodowym w Nowym Sączu,
pod IV w sądzie obwodowym w Wadowicach,
jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnymi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone;

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 dz. pr. pań. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych;

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jaki bądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały, — aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych:
pod I do sądu krajowego w Krakowie,
pod II do sądu obwodowego w Rzeszowie,
pod III do sądu obwodowego w Nowym Sączu,
pod IV do sądu obwodowego w Wadowicach,
najdalej do dnia 31 grudnia 1885,
gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych i niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszej księgi tabuli krajowej, lub w miejscu których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.
Kraków, 29 października 1884.

L. 20145. (700 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych następujących:

Opacie, Jabłonica — okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Siedliszowice — w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;

Machowa w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

Konkolówka — w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Werynia — w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;

Rzuchów — w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Groń — w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Rozdziele, Leszczyny — w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Stawisza — w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Rzyki — w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe tych gmin poczynając:

od dnia 20 grudnia 1884,

uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się, do tego sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona najdalej

do dnia 31 grudnia 1885,

gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych, a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 5 listopada 1884

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie licytacyi.

Galicyjski

Zakład zastawniczy i kredytowy

LWOW, ulica Teatralna, w gmachu Teatralnym, podaje do powszechnej wiadomości, że niewykupione a zapadłe zastawy, a mianowicie: przedmioty **złote i srebrne, drogie kamienie, futra, suknie, bielizna**, towary łokc., i różne inne przedmioty, zostaną w myśl §. 19, 20, 21, 26 i 27 w dniach 9, 10 i 11 marca 1885 w zwykłych godzinach urzędowych, w lokalnościach Zakładu przez publiczną licytacyę najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane.

Uprasza się także właścicieli odnośnych kwitów o podjęcie nadwyżek za sprzedane towary

Lwów, dnia 6 lutego 1885. (955 4-4)

Z drukarni W... ...zińskiego ul. Czarneckiego l. 12 pod Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c. k. uprzyw. fabr...